

Sygn. akt **II AKa 260/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej delegowanej do Prokuratury Apelacyjnej Ilony Talar

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. sprawy

1) **T. P.**

oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 k.k. i innych

2) **P. R.**

oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 k.k. i innych

3) **C. T.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

4) **D. S.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

5) **B. S.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

6) **Z. D.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

7) **D. D.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

8) **R. B.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

9) **M. K.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i innych

10) **A. M.**

oskarżonej art. 299 § 1 k.k.

11) **W. M.**

oskarżonego art. 299 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora co do oskarżonych: T. P., D. S., B. S. i Z. D. oraz wszystkich obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 19 maja 2014 r., sygn. akt III K 7/12

D) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. co do oskarżonych T. P. i P. R.:

1. uchyla wymierzone im kary łączne pozbawienia wolności i kary grzywny,

2. za czyn I na podstawie art. 258 §3 k.k. wymierza T. P. karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a P. R. – karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, uchylając kary grzywny orzeczone za ten czyn,

3. w opisie czynu zarzucanego w punkcie II części wstępnej, w miejsce zwrotu „współdziałał we wprowadzeniu na polski obszar celny”, wprowadza zwrot „nabył wprowadzone na polski obszar celny”, ustala ilość papierosów przywiezionych do S. przez M. B. na 21 000 000, zwrot „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 470 289 zł, w tym cło 549 504 zł, podatek akcyzowy 3 816 000 zł, podatek VAT 1 170 290,88 zł, co stanowi wielką wartość”, zastępuje sformułowaniem „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 4 549 621 zł, w tym cło 549 504 zł, a podatek akcyzowy 4 000 117 zł”; zwrot „na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł, co stanowi wielką wartość”, zastępuje sformułowaniem „na kwotę nie mniejszą niż 2 232 813 zł, w tym cło 305 856 zł, a podatek akcyzowy 1 926 957 zł”, zaś zwrot „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 044 489,60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809,60 zł, co stanowi dużą wartość”, zastępuje sformułowaniem „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 766 240 zł, w tym cło 103 680 zł, a podatek akcyzowy 662 560 zł”, zwrot „przy czym łącznie jest to co najmniej 37 000 000 sztuk papierosów, a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych nie mniej niż 9 661 528,80 zł w tym cło 959 040 zł, podatek akcyzowy 6 660 000 zł, podatek VAT 2 042 488,80 zł, co stanowi wielką wartość” zastępuje sformułowaniem „przy czym jest to co najmniej 36 800 000 sztuk papierosów, a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych wyniosło nie mniej niż 7 548 674 zł, w tym cło 959 040 zł, akcyza 6 589 634 zł, co stanowi wielką wartość”, z kwalifikacji prawnej eliminuje „w zb. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §1 k.k.s.”, a wymierzone za ten czyn kary obniża T. P. i P. R. do roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 300 (trzysta) złotych,

4. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza T. P. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a P. R. – 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b. co do oskarżonego C. T.:

1. uchyla orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku, obniża karę pozbawienia wolności do roku i 3 (trzech) miesięcy, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie III części wstępnej wyroku eliminuje wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach:

- na początku kwietnia 2009r. ustala na 15 693 zł,
- w dniu 9 kwietnia 2009r. ustala na 9 820 zł,
- w okresie od 9 kwietnia 2009r. do 9 maja 2009r. ustala na 78 464 zł,
- w dniu 16 lub 17 listopada 2008r. ustala na 10 903 zł,
- w dniu 5 czerwca 2009r. ustala na 29 424 zł,
- w czerwcu 2009r. ustala na 1 224 038 zł,
- w dniu 14 października 2009r. ustala na 26 442 zł,
- w dniu 14 grudnia 2009r. ustala na 15 693 zł,
- w okresie od czerwca do 14 grudnia 2009r. ustala na 78 464 zł,
- łączną wysokość cła narażonego na uszczuplenie tym czynem ustala na 201 596 zł, akcyzy – na 1 661 741 zł, a sumę należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie – na 1 863 337 zł,

4. czyn ten kwalifikuje z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., jako podstawę wymiaru kary wskazuje art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

c. co do oskarżonego D. S.:

1. uchyla orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku obniża karę pozbawienia wolności do roku i 3 (trzech) miesięcy, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie V części wstępnej wyroku eliminuje wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy oraz cła narażonych na uszczuplenie przy poszczególnych zachowaniach, a łączną wysokość cła narażonego tym czynem na uszczuplenie ustala na 143 770 zł, akcyzy na 1 224 038 zł, zaś sumę należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie ustala na 1 367 808 zł,
4. czyn ten kwalifikuje z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a jako podstawę wymiaru kary wskazuje art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

d. co do oskarżonego B. S.:

1. uchyla orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku, przy zastosowaniu art. 60 §3 k.k., wymierza karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie VI części wstępnej wyroku eliminuje wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach w dniach 20 marca 2009r., 5 maja 2009r. ustala na po 15.693 zł, przy zachowaniach polegających na przygotowaniu papierosów wywożonych do Niemiec przez R. B. wysokość akcyzy ustala na 1 224 038 zł i ustala, że łączna wartość narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych wynosi: 183 052 zł cła i 1 766 689 zł akcyzy,

4. czyn ten kwalifikuje z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a jako podstawę wymiaru kary wskazuje art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych,

6. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 08.04.2010 r. do 9.11.2010 r. zalicza na poczet kary grzywny,

e. co do oskarżonego Z. D.:

1. uchyla orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. karę orzeczoną za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej obniża do roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XII części wstępnej wyroku zwrot „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł” zastępuje zwrotem „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 2 232 813 zł, w tym cło 305 856 zł, a podatek akcyzowy 1 926 957 zł”,

4. wymierzoną za ten czyn karę obniża do roku pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. orzeka karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby, oddając oskarżonego pod dozór kuratora,

7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17.03.2011 r. do 13.05.2011 r. zalicza na poczet kary grzywny,

f. co do oskarżonego D. D.:

1. uchyła orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku obniża karę pozbawienia wolności do roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, uchylając karę grzywny wymierzoną za ten czyn,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XIII części wstępnej wyroku zwrot „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 1 044 489,60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809,60 zł” zastępuje zwrotem „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 766 240 zł, w tym cło 103 680 zł, a podatek akcyzowy 662 560 zł”,
4. wymierzoną za ten czyn karę obniża do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych,
5. w opisie czynu zarzucanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku zwrot „na kwotę co najmniej 63 642 zł, w tym cło 1 936 zł, podatek akcyzowy 49 177 zł, podatek VAT 12 529 zł” zastępuje sformułowaniem „cła w wysokości 1 936 zł i podatku akcyzowego w wysokości 32 301 zł”, a ilość stawek dziennych grzywny orzeczonych za ten czyn obniża do 30 (trzydziestu),
6. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza kary łączne roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych,
7. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby, oddając oskarżonego pod dozór kuratora,
8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza okres pozbawienia wolności od 25.02.2011 r. do 26.02.2011 r. na poczet kary grzywny,

g. co do oskarżonego R. B.:

1. uchyła orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. uchyła karę grzywny wymierzoną za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XV części wstępnej wyroku eliminuje wysokości podatku VAT narażone na uszczuplenie, jak również wysokości cła i akcyzy wyliczone za poszczególne zachowania wchodzące w skład przypisanego przestępstwa, ustala wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie na 1 224 038 zł, a wartość łączną należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie na 1 367 808 zł,
4. czyn ten kwalifikuje z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a na podstawie art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu za ten czyn karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych,
5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza karę łączną roku pozbawienia wolności,
6. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora odnosi do kary orzeczonej w punkcie poprzednim,

h. co do oskarżonego M. K.:

1. uchyła orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. uchyla karę grzywny orzeczoną za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku, a karę pozbawienia wolności wymierzoną za ten czyn obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy,

3. w opisie czynu zarzucanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku eliminuje wysokości podatku VAT narażone na uszczuplenie, ustala wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach popełnionych w dniach 18 lutego 2008r., 25 marca 2008r. i 31 marca 2008r. na kwotę po 11 706 zł, łączną wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie na 193 518 zł, a wartość łączną należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie na 222 548,4 zł,

4. czyn ten kwalifikuje z art. 65 §3 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s., a na podstawie art. 65 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 38 §1 pkt 3 k.k.s. wymierza mu za ten czyn karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności,

6. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora odnosi do kary orzeczonej w punkcie poprzednim,

i. oskarżonych W. i A. M. uniewinnia od popełnienia zarzucanego im czynu, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa,

II) w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III) zasądza od T. P., P. R., C. T., D. S., B. S., Z. D., D. D., M. K., R. B. na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących i wymierza im opłaty za obie instancje w wysokości:

-.

- T. P. i P. R. po 21.400 (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta) złotych,
- C. T., D. S. i Z. D. – po 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,
- B. S. 4.180 (cztery tysiące sto osiemdziesiąt) złotych,
- D. D. – 7.100 (siedem tysięcy sto) złotych,
- M. K. – 980 (dziewięćset osiemdziesiąt) złotych,
- R. B. – 1.380 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył T. P., P. R., C. T., D. S., B. S., Z. D., D. D., R. B., M. K., o to, że:

I. w okresie co najmniej od początku 2005r. do dnia 8 kwietnia 2010r., w S., w innych miastach wschodniej Polski i na terenie Niemiec, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, T. P. i P. R. kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził: C. T., D. S., B. S., M. B., R. B., J. P., M. K., M. M., A. Ł., A. W., Z. D. i inne nieustalone osoby, a której celem było popełnianie przestępstw skarbowych z art. 65 i art.91 kks, polegających na kupowaniu w różnych miejscowościach na terenie wschodniej Polski, w tym w P., O., S., w B., B., O., O. i S., papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, głównie marki J. (...), wyprodukowanych za wschodnią granicą Polski, w tym w Rosji i na Ukrainie i wprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, przywożeniu ich do S., gdzie były przechowywane w wynajętych garażach, a następnie przy użyciu samochodów wynajętych ze (...) wypożyczalni pojazdów wywożeniu ich z Polski do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży, z zamiarem uniknięcia zapłaty podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług w imporcie (VAT) oraz należności celnych, przy czym rola T. P. polegała na :

- zorganizowaniu struktury grupy przestępczej składającej się z osób dokonujących zakupu papierosów od dostawców na wschodzie Polski i przewożenia ich samochodami do S., osób zajmujących się odbieraniem w wynajętych garażach papierosów od osób dowożących je oraz przygotowywaniu papierosów do wywiezienia poza granice Polski, osób zajmujących się przemytem papierosów ze S. do Niemiec wynajętymi samochodami oraz osób zajmujących się pilotowaniem na trasie kierowców przewożących papierosy do Niemiec w celu ostrzeżenia ich o ewentualnym niebezpieczeństwie oraz odbieraniem od osób wożących papierosy do Niemiec lub niemieckich odbiorców pieniędzy za dostarczone papierosy i wypłacaniu im uzgodnionego wcześniej wynagrodzenia oraz na przydzielaniu ról i zadań poszczególnym członkom grupy,

- zorganizowaniu zasad działania grupy przestępczej poprzez ustalenie formy kontaktów pomiędzy członkami grupy przy użyciu telefonów komórkowych kupowanych jedynie w tym celu, częstej zmianie telefonów i kart SIM, w tym każdorazowo po zatrzymaniu przez organa ścigania transportu papierosów, używania uzgodnionych wcześniej oznaczeń cyfrowych i pseudonimów dla określenia miejsc dostarczania papierosów na terenie Niemiec oraz poszczególnych członków grupy, używania do prowadzenia przestępczej działalności samochodów wynajmowanych z wypożyczalni pojazdów oraz garaży wynajmowanych od osób nie związanych z grupą w celu przechowywania w nich papierosów, przy czym na własne nazwisko wynajął : garaże mieszczące się w S. przy ul. (...), przy ul. (...), przy ul. (...), garaż nr (...) przy ul. (...) oraz w dniu 01.10.2008r. z wypożyczalni pojazdów na ul. (...) samochód m-ki N. (...) o nieustalonych numerach rejestracyjnych,

- przekazywaniu osobom wynajmującym samochody, pieniędzy na opłacenie kosztów wynajmu pojazdów służących do przemytu papierosów do Niemiec oraz osobom wynajmującym garaże- pieniądze na ich wynajem,

- zleceniu ilości i rodzaju papierosów, które miały być zakupione oraz ilości papierosów, które miały być konkretnego dnia konkretnym samochodem przewiezione do Niemiec,

- wskazywaniu wynajętych garaży osobom dowożącym papierosy i przekazywaniu im kluczy od garaży,

- przekazywaniu kluczy od wynajętych garaży osobom zajmującym się załadunkiem papierosów do wynajętych samochodów, oraz wskazywaniu im miejsca zaparkowania samochodów służących do wywozu papierosów do Niemiec,

- finansowym rozliczaniu się z osobami kupującymi papierosy na jego zlecenie,

rola P. R. polegała na :

- zleceniu polskim dostawcom zakupu papierosów, oraz ilości papierosów, które miały być konkretnego dnia konkretnym samochodem przewiezione do Niemiec,

- nadzorowaniu sprzedaży papierosów na terenie Niemiec poprzez ustalanie z niemieckimi odbiorcami ceny papierosów i wskazywanie osobom przewożącym papierosy przez granicę lub osobom pilotującym, w które miejsca i w jakiej ilości papierosy należy dostarczyć oraz telefonicznym interweniowaniu w przypadku nie zgłoszenia się umówionych odbiorców po dostarczone papierosy,

- przekazywaniu członkom grupy pieniędzy na zakup paliwa do samochodów służących do przewozu papierosów,

- finansowym rozliczaniu się z osobami kupującymi papierosy na jego zlecenie, z osobami inkasującymi pieniądze od niemieckich odbiorców papierosów oraz z innymi członkami grupy przestępczej,

- kontaktowaniu się z innymi członkami grupy przy użyciu telefonów komórkowych kupowanych jedynie w tym celu,

- dwukrotnym zwrocie do wypożyczalni pojazdów na ul. (...) w S. samochodu m-ki F. (...) nr rej. (...) w dniach: 25.11.2008r. i 06.12.2008r., wynajętego przez nieustaloną osobę

-rola C. T., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od początku 2008r i co najmniej do 14 grudnia 2009r. w S. i na terenie Niemiec w polegała początkowo na przewożeniu papierosów samochodami z Polski do Niemiec i wynajmowaniu na własne nazwisko samochodów służących do przewozu papierosów, a następnie także na pozyskiwaniu i szkoleniu osób przewożących papierosy do Niemiec poprzez wskazywanie im w Niemczech miejsc, do których mieli dostarczać papierosy i cyfrowych oznaczeń tych miejsc, a w S. miejsc zaparkowania pojazdów załadowanych papierosami oraz wskazywanie kierowcom wypożyczalni pojazdów, z których były wynajmowane samochody służące do przewozu papierosów, na przekazywaniu kluczyków do samochodów kierowcom przewożącym papierosy do Niemiec, na pilotowaniu na trasie kierowcy przewożącego papierosy do Niemiec w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, oraz na odbieraniu od osób wożących papierosy do Niemiec pieniędzy za dostarczone papierosy i wypłacaniu im uzgodnionego wcześniej wynagrodzenia, za co otrzymywał wynagrodzenie w nieustalonej dotychczas kwocie, przy czym za każde pilotowanie samochodu z papierosami otrzymywał dodatkowo 300 Euro,

- rola D. S., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od czerwca 2008r. do dnia 22 stycznia 2010r., w S. i na terenie Niemiec, polegała początkowo na przewożeniu papierosów samochodami z Polski do Niemiec i wynajmowaniu na własne nazwisko lub zwracaniu wynajętych przez innych członków grupy samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów, a następnie, po zatrzymaniu przez niemieckie organa ścigania, także na wynajmowaniu na własne nazwisko garaży do przechowywania papierosów, odbieraniu w wynajętych garażach papierosów od osób dowożących je, przygotowywaniu papierosów do wywiezienia poza granice Polski poprzez ich załadowanie do samochodów służących do przewozu papierosów, podstawienie załadowanego samochodu w umówione miejsce i przekazanie kluczyków do samochodów kierowcom przewożącym papierosy do Niemiec, na odbieraniu samochodów z miejsc zaparkowania na terenie S. po dokonanej transporcie papierosów do Niemiec i na pilotowaniu na trasie kierowcy przewożącego papierosy do Niemiec w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie 4 000- 5 000 zł miesięcznie i dodatkowo 300 Euro za każde pilotowanie samochodu z papierosami,

- rola B. S., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od listopada 2008 r. do 8 kwietnia 2010r., w S. i na terenie Niemiec, polegała początkowo na przewożeniu papierosów samochodami z Polski do Niemiec i wynajmowaniu na własne nazwisko lub zwracaniu wynajętych przez innych członków grupy samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów, a następnie, po zatrzymaniu przez niemieckie organa ścigania, także na wynajmowaniu na własne nazwisko garaży do przechowywania papierosów, odbieraniu w wynajętych garażach papierosów od osób dowożących je oraz przygotowywaniu papierosów do wywiezienia poza granice Polski, poprzez ich załadowanie do samochodów służących do przewozu papierosów, podstawienie załadowanego samochodu w umówione miejsce, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie 1000-3000 zł miesięcznie,

- rola M. B., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 2005r. daty bliżej nieokreślonej, lecz nie później niż od 15 listopada 2005r. do dnia 8 kwietnia 2010r. w S. i w innych miastach wschodniej Polski, polegała na wielokrotnym dokonywaniu zakupów przedmiotowych papierosów różnych marek, głównie J(...), w ilości nie mniejszej niż 2 000 sztang miesięcznie tj. 400 000 sztuk papierosów, a w okresach letnich do 6 000 sztang tj. 1 200 000 sztuk papierosów, a następnie ich przewożeniu samochodami ze wschodnich terenów Polski do garaży na terenie S., wynajętych w celu przechowywania papierosów, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w nieustalonej kwocie, nie mniejszej niż 2 000 zł miesięcznie,

- rola Z. D., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od początku 2005r. co najmniej do 2 listopada 2009r. w S. i w innych miastach wschodniej Polski, polegała na umożliwieniu M. B. oraz D. D. podjęcia działania w grupie w charakterze kierowców

dowożących papierosy do S. poprzez skontaktowanie ich z T. P., organizowaniu zakupów papierosów na wschodnich terenach Polski po uzgodnieniu z T. P. marki i ilości papierosów, a następnie ich przewożeniu własnym samochodem do wynajętych w S. garaży przeznaczonych do przechowywania papierosów lub pilotowaniu M. B. i D. D. w trakcie przewożenia przez nich papierosów, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie około 500 zł za jeden transport;

- rola D. D., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej od początku 2005 roku do początku 2006r. i od początku 2007r. do 8 kwietnia 2010 roku w S. i w innych miastach wschodniej Polski, polegała na wielokrotnym zakupie papierosów na wschodnich terenach Polski po uzgodnieniu z T. P. marki i ilości papierosów, a następnie ich przewożeniu samochodem do wynajętych w S. garaży, przeznaczonych do przechowywania papierosów, łącznie co najmniej 40 razy, jednorazowo w ilości od 500 do 1 000 sztuk, to jest od 100 000 do 200 000 sztuk papierosów, oraz pilotowaniu innych osób dowożących papierosy do S., za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie nie mniejszej, niż 3-4 zł od sztangi, czyli nie mniej niż 1 500 – 2 000 zł za transport,

- rola R. B., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od czerwca 2009r. do 14 grudnia 2009r., w S. i na terenie Niemiec, polegała na wynajmowaniu z wypożyczalni na własne nazwisko samochodów służących do przewozu papierosów lub wykorzystywanych przez osoby „pilotujące” transporty papierosów do Niemiec oraz na przewożeniu przedmiotowych papierosów wynajętymi samochodami ze S. do Niemiec, dostarczaniu ich do niemieckich odbiorców w różnych miastach, a następnie odprowadzaniu samochodu, służącego do przewozu papierosów na miejsce wskazane wcześniej przez innego członka grupy, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie od 100 do 120 EURO za kurs,

-rola J. P., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od początku 2009r. do 19 maja 2009r., w S. i na terenie Niemiec polegała na wynajmowaniu z wypożyczalni na własne nazwisko samochodów służących do przewozu papierosów lub wykorzystywanych przez osoby „pilotujące” transporty papierosów do Niemiec oraz na przewożeniu przedmiotowych papierosów wynajętymi samochodami ze S. do Niemiec, dostarczaniu ich do niemieckich odbiorców w różnych miastach, a następnie odprowadzaniu samochodu, służącego do przewozu papierosów na miejsce wskazane wcześniej przez innego członka grupy, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie ok. 150 EURO za kurs

-rola M. K., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 16 listopada 2006r. do dnia 30 września 2008r., w S. i na terenie Niemiec, polegała na przewożeniu papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy oraz wynajmowaniu na własne nazwisko samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów,

-rola M. M., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 7 lutego 2006r. do dnia 26 sierpnia 2008r., S. i na terenie Niemiec, polegała na przewożeniu papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z Polski do Niemiec, oraz na wynajmowaniu na własne nazwisko samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w nieustalonej kwocie,

- rola A. Ł., który brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 29 stycznia 2008r. co najmniej do 9 maja 2009r, w S. i na terenie Niemiec, polegała na przewożeniu papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z Polski do Niemiec, za co otrzymywał „wynagrodzenie” w kwocie 150 EURO za kurs, oraz na wynajmowaniu na własne nazwisko i zwrocie do wypożyczalni samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów,

-rola A. W., która brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 11 grudnia 2006 r. do 12 lipca 2009r. w S. i na terenie Niemiec, polegała na wielokrotnym przewożeniu papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z Polski do Niemiec, za co otrzymywała „wynagrodzenie” w nieustalonej kwocie, oraz na

wynajmowaniu na własne nazwisko i zwrocie do wypożyczalni samochodów przeznaczonych do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 i 3 kk w stosunku do T. P. i P. R., a o czyn z art. 258 § 1 kk w stosunku do C. T., D. S., B. S., Z. D., D. D., R. B., M. K.,

a nadto :

T. P. i P. R. o to, że :

II. w okresie co najmniej od początku 2005r. do 8 kwietnia 2010r. w S. i na terenie Niemiec, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. D., D. D. i M. B. jako kupującymi papierosy na terenie wschodniej Polski a następnie przywożącymi je do S., C. T. jako pilotującym kierowców przewożących papierosy do Niemiec i rozliczającym się z nimi, D. S. i B. S. jako zajmującymi się przyjmowaniem papierosów do wynajętych garaży a następnie ich pakowaniem do wynajętych samochodów celem przewiezienia do Niemiec, oraz z R. B., J. P., M. K., M. M., A. Ł., A. W., M. P. jako osobami wynajmującymi z wypożyczalni samochody służące do przestępczej działalności związanej z przemytem papierosów oraz przewożącymi papierosy z Polski do Niemiec, kierowali zakupem na terenie wschodniej Polski papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...), nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, przekazując pieniądze na ich zakup, przewiezieniem papierosów do S. i ukryciem w wynajętych w tym celu garażach, a następnie załadowaniem ich do samochodów wynajętych z wypożyczalni pojazdów i w ten sposób współdziałał we wprowadzeniu na polski obszar celny, a następnie wywiezieniu do Niemiec celem dalszej odsprzedaży, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego i bez oznaczenia polskimi znakami akcyzy wyrobów akcyzowych w postaci papierosów m-ki J. (...) w ilości co najmniej

- 21 200 000 sztuk papierosów, zakupionych i przywiezionych do S. przez M. B. w okresie najmniej od 15 listopada 2005r. do dnia 8 kwietnia 2010r, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 470 289 zł, w tym cło 549 504 zł, podatek akcyzowy 3 816 000 zł, podatek VAT 1 170 290,88 zł, co stanowi wielką wartość,

-11 800 000 sztuk papierosów zakupionych i przywiezionych do S. przez Z. D. w okresie od początku 2005r. co najmniej do 2 listopada 2009r, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno- prawnych na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł, co stanowi wielką wartość,

- 4 000 000 sztuk papierosów, zakupionych i przywiezionych do S. przez D. D. w okresie co najmniej od początku 2005 roku do 8 kwietnia 2010 roku, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 044 489,60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809,60 zł, co stanowi dużą wartość,

przy czym łącznie jest to co najmniej 37 000 000 sztuk papierosów, a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych nie mniej niż 9 661 528,80 zł w tym cło 959 040,00 zł, podatek akcyzowy 6 660 000,00 zł, podatek VAT 2 042 488,80 zł, co stanowi wielką wartość,

przy czym w niżej wymienionych dniach zamiaru wywiezienia papierosów do Niemiec nie zrealizowali z uwagi na zatrzymanie transportu papierosów przez polskie służby celne i organa ścigania:

.) w dniu 13 października 2009r. 134 800 sztuk papierosów m-ki J. (...), przewożonych samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...), przez R. B. z zamiarem ich wywiezienia do Niemiec, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 72 306 zł, w tym cło 3 106 zł, podatek akcyzowy 55 189 zł i podatek VAT 14 011 zł,

.) w dniu 14 grudnia 2009r. 80 000 sztuk papierosów m-ki J. (...) przewożonych samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) przez R. B. z zamiarem ich wywiezienia do Niemiec, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł

.) w dniu 08 stycznia 2010r. 115 180 sztuk papierosów m-ki J. (...) ujawnionych w samochodzie m-ki N. (...) nr rej. (...) w garażu przy ul. (...) w S., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 77 517, 00 zł, w tym cło 2 654, 00 zł, podatek akcyzowy 60 054, 00 zł, podatek VAT 14 809, 00 zł

.) - w dniu 16 grudnia 2009r. 314 000 sztuk papierosów m-ki J. (...), przewożonych przez M. B. samochodem m-ki C. nr rej. (...) w miejscowości S. z zamiarem dostarczenia ich do S., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 163 069, 00 zł, w tym cło 7 235 zł, podatek akcyzowy 128 555 zł i podatek VAT 32 637 zł,

.) w dniu 8 kwietnia 2010r. 242 700 sztuk papierosów m-ki J. (...), przewożonych przez M. B. samochodem m-ki V. nr rej. (...) z P. do S., z zamiarem ich przekazania B. S. do garażu w celu przepakowania na inne samochody i wywiezienia do Niemiec, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 163 339 zł, w tym cło 5 592 zł, podatek akcyzowy 126 542 zł, podatek VAT 31 205 zł,

.)w dniu 8 kwietnia 2010r. 680 000 sztuk papierosów m-ki J. (...), ujawnionych w samochodzie m-ki R. nr rej. (...) wynajętym przez B. S., znajdującym się w garażu przy ul. (...) w S., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 457 646,00 zł, w tym cło 15 667 zł, podatek akcyzowy 354 548 zł i podatek VAT 87 431 zł,

.) w dniu 23 listopada 2007r. 39 980 sztuk papierosów m-ki P. (...), przewożonych przez M. K. w okolicy miejscowości G. samochodem m-ki M. nr rej. (...) należącym do A. P., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 10 439, 67 zł, w tym cło 1 036, 28 zł, podatek akcyzowy 7 196,40 zł i podatek VAT 2 206, 99zł

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91§1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

C. T. o to że :

III. w okresie co najmniej od stycznia 2008r. do 14 grudnia 2009r. w S. i na terenie Niemiec, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wskazanej w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, D. S. jako osobą zajmującą się załadowaniem papierosów do samochodów jadących do Niemiec, R. B., A. Ł. i A. W. jako osobami wynajmującymi na własne nazwisko samochody z wypożyczalni pojazdów, a następnie przewożącymi nimi papierosy do Niemiec, oraz z M. P., jako osobą wywożącą papierosy do Niemiec wynajętym samochodem, a także z innymi nieustalonymi osobami, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...) w ten sposób, że nakłonił co najmniej cztery osoby: I. L., R. B., A. Ł. i M. P. do przewożenia samochodami ze S. do Niemiec papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, pilotował ich na trasie, a następnie płacił im uzgodnione wcześniej „wynagrodzenie”, w tym:

- na przełomie 2007 i 2008r. w S. nakłonił A. Ł. do przewożenia papierosów z Polski do Niemiec, a następnie przekazał mu telefon komórkowy z wpisanym numerem swojego telefonu, mający służyć do porozumiewania się z członkami grupy przestępczej, wskazywał wypożyczalnie pojazdów i przekazywał pieniądze na wynajem samochodów, wskazywał

miejsca zaparkowania samochodów załadowanych papierosami przeznaczonymi do przewiezienia do Niemiec oraz rozliczał się z nim za przewożone papierosy i wynajęte samochody, a w szczególności :

.)w dniu 29 stycznia 2008r. w S. polecił A. Ł. przewieźć samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...), wynajętym z wypożyczalni (...) w S., około 400 sztang po 10 paczek w sztandze, co stanowiło około 80 000 sztuk papierosów m-ki J. (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy do jednej ze wskazanych uprzednio miejscowości na terenie Niemiec i pilotował go na trasie w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073,60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

.)na początku kwietnia 2009r. daty bliżej nieokreślonej jednak nie później niż 8 kwietnia 2009r. polecił A. Ł. przewieźć wynajętym samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) z Polski do Niemiec papierosy m-ki J. (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości nie mniejszej niż 400 sztang po 10 paczek w sztandze, co stanowiło nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 42 911zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł,

.) w dniu 9 kwietnia 2009r. polecił A. Ł. przewieźć wynajętym samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) z Polski do Niemiec papierosy m-ki J. (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 50 060 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 26 851 zł, w tym cło 1 153 zł, podatek akcyzowy 20 495 zł i podatek VAT 5 203 zł, a A. Ł. został zatrzymany przez niemiecką Służbę Celną,

.) polecił wynająć A. Ł. kolejne samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu papierosów do Niemiec o nieustalanej ilości i wartości, ale przy przyjęciu że jeden transport obejmował co najmniej 80 000 sztuk papierosów, przy czym w okresie od 9 stycznia 2009r. do 19 lutego 2009r. co najmniej 6 samochodów, którymi przewieziono łącznie co najmniej 480 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 125 338,75 zł, w tym cło 12 441,60 zł, podatek akcyzowy 86 400,00 zł i podatek VAT 26 497,15 zł, a w okresie od 9 kwietnia 2009r. do 9 maja 2009r. co najmniej 5 samochodów, którymi łącznie przewieziono co najmniej 400 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 214 557 zł, w tym cło 9 216,00 zł, podatek akcyzowy 163 765,00 zł i podatek VAT 41 576 zł,

- w dniu 16 lub 17 listopada 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na nazwisko M. P. na okres do dnia 27 listopada 2008r. samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), wypisując własnoręcznie do druku umowy dane personalne M. P. i numer oraz serię jego prawa jazdy, a następnie co najmniej dwukrotnie, w nieustalonym bliżej dniu oraz w dniu 26 listopada 2008r., polecił M. P. przewieźć tym samochodem z Polski do Niemiec papierosy m-ki J. (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy każdorazowo co najmniej po 60 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 31 334, 69zł, w tym cło 3 110,40zł, podatek akcyzowy 21 600 zł i podatek VAT 6 624,29 zł, przy czym M. P. w dniu 26 listopada 2008r. został zatrzymany przez niemiecką Służbę Celną,

- w dniu 5 czerwca 2009r. pojechał samochodem z I. L. do miejscowości pod B. o nazwie K.wskazując, gdzie wymieniony ma dostarczyć papierosy i przekazał mu telefon komórkowy z wpisanymi numerami –swoim i nieustalanej osoby-mający służyć do porozumiewania się z członkami grupy przestępczej, a następnie tego samego dnia wskazał I. L. samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), do którego były załadowane papierosy m-ki J. (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 150 000 sztuk, polecając zawieźć papierosy do wskazanej wcześniej miejscowości w Niemczech i pilotował I. L. na trasie w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, a po zatrzymaniu I. L. przez niemiecką Służbę Celną, a następnie jego zwolnieniu w dniu 17 czerwca 2009r. pojechał z nim do Niemiec, gdzie na Posterunku Policji w S. osobiście pokwitował odbiór samochodu m-ki R. (...) nr rej. (...) wraz z kluczykami i dokumentami pojazdu, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 80 459 zł, w tym cło 3 456,00 zł, podatek akcyzowy 61 412 zł, podatek VAT 15 591 zł

-w czerwcu 2009r. nakłonił R. B. do przewożenia papierosów z Polski do Niemiec i jeżdżąc z nim ze S. do Niemiec wskazywał mu miejscowości: B., O., H., K., S., N., V. i miejsca w nich, do których będą dowożone papierosy i przekazał mu telefon komórkowy z wpisanym numerem swojego telefonu, mający służyć do porozumiewania się z członkami grupy przestępczej, a następnie w okresie do 14 grudnia 2009r. pilotował go średnio trzy razy w tygodniu przy przewożeniu co najmniej po 80 000 - 120 000 sztuk papierosów, co daje łącznie co najmniej 78 transportów w ciągu 26 tygodni i łącznie 6 240 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 3 347 077, 00 zł, co stanowi wielką wartość, w tym cło w kwocie 143 770,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 554 726, 00 zł i podatek VAT w kwocie 648 581, 00 zł, w tym :

.) w dniu 14 października 2009r. polecił R. B. przewieźć samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) 134 800 sztuk papierosów m-ki J. (...) do jednej ze wskazanych uprzednio miejscowości na terenie Niemiec i pilotował go na trasie w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, ponieważ R. B. został zatrzymany przez polską Służbę Celną przed przekroczeniem granicy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 72 306 zł, w tym cło 3 106 zł, podatek akcyzowy 55 189 zł i podatek VAT 14 011 zł,

.)w dniu 14 grudnia 2009r. polecił R. B. przewieźć samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) sztuk papierosów m-ki J. (...) do jednej ze wskazanych uprzednio miejscowości i pilotował go na trasie w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, ponieważ R. B. został zatrzymany przez polską Służbę Celną przed przekroczeniem granicy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych łącznie w wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł,

.) w okresie od czerwca do 14 grudnia 2009r. co najmniej pięciokrotnie polecił R. B. wynająć z wypożyczalni pojazdów w S. kolejne samochody o nieustalonych numerach rejestracyjnych, przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów o nieustalonej ilości i wartości, ale przy przyjęciu, że jeden transport obejmował minimalnie 80 000 sztuk papierosów, co daje łącznie 400 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 214 557 zł, w tym cło 9 216 zł, podatek akcyzowy 163 765 zł i podatek VAT 41 576zł,

a nadto działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi członkami grupy przestępczej wynajmował ze (...) wypożyczalni pojazdów samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów o nieustalonej ilości, lecz każdorazowo nie mniejszej niż 80 000 sztuk papierosów, w tym :

- w dniu 24 października 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki P. nr rej. (...), przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073, 60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 9 listopada 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który został zwrócony w dniu 11 listopada 2008r. przez A. W., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073,60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

-w dniu 11 grudnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który został zwrócony w dniu 13 grudnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073,60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

-w dniu 9 stycznia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073,60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 8 lutego 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki P. nr rej. (...), który został zwrócony w dniu 9 lutego 2009r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79zł, w tym cło 2 073,60zł, podatek akcyzowy 14 400,00 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

przy czym łącznie powyższymi czynami naraził Skarb Państwa łącznie na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 3 993 867, 18 zł, co stanowi wielką wartość,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

IV. w listopadzie 2008r. na umowie najmu samochodu m-ki F. (...) nr rej. (...) z wypożyczalni (...) w S., do której wypisał własnoręcznie dane personalne M. P. i numer oraz serię jego prawa jazdy, z której treści wynika, że umowę spisano w dniu 16 listopada 2008r., a pojazd wydano w dniu 17 listopada 2008r., podrobił podpis M. P., podpisując się jego imieniem i nazwiskiem w miejscu przeznaczonym na podpis osoby kwitującej odbiór kaucji,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

D. S. o to, że :

V. w okresie co najmniej od czerwca 2008r. do 22 stycznia 2010r. w S. i na terenie Niemiec, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, C. T. jako pilotem, B. S. jako osobą zajmującą się załadowaniem papierosów do samochodów jadących do Niemiec oraz wynajmującą garaż do przechowania papierosów, R. B. i A. Ł. jako osobami wynajmującymi na własne nazwisko samochody z wypożyczalni pojazdów, a następnie wywożącymi nimi papierosy do Niemiec, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, głównie m-ki J. (...), zakupionych za wschodnią granicą Polski, w tym w Rosji i na Ukrainie i sprowadzonych na teren Polski bez uiszczenia opłat celnych, w ten sposób, że wynajmował na własne nazwisko lub zwracał wynajęte przez innych członków grupy samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów o nieustalonej ilości i wartości, przygotowywał papierosy do wywiezienia poza granice Polski poprzez ich załadowanie do samochodów służących do przewozu i podstawił załadowane samochody w umówione miejsce, a także pilotował kierowców przewożących papierosy do Niemiec, przy przyjęciu, że jeden transport obejmował nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, a transporty w okresie od czerwca 2009r. do 14 grudnia 2009r. odbywały się średnio trzy razy w tygodniu, co daje co daje łącznie co najmniej 78 transportów w ciągu 26 tygodni i łącznie 6 240 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 3 347 077,00 zł, co stanowi wielką wartość, w tym cło w kwocie 143 770,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 554 726,00 zł i podatek VAT w kwocie 648 581,00 zł, w tym :

-działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi członkami grupy przestępczej niżej wymienionych dniach wynajmował ze (...) wypożyczalni pojazdów samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów o nieustalonej ilości, jednak każdorazowo nie mniejszej niż 80 000 sztuk papierosów, każdorazowo narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych, w tym :

.) w dniu 01 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 03 sierpnia 2008r., przez co

naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 17 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko na okres do dnia 18 sierpnia 2008r. samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 19 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 20 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł,

.) w dniu 19 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki P. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 31 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 01 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 2 września 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 01 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 12 września 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 05 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki P. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 06 września 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 05 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 14 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko na okres do 17 września 2008r. samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 22 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 03 listopada 2008r. zwrócił do wypożyczalni (...) w S. samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), wynajęty przez nieustalonego członka grupy do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 22 stycznia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł,

.) w dniu 23 stycznia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który zwrócono w dniu 26 stycznia 2009r. przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł,

.) w dniu 29 stycznia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...) przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł,

.) w dniu 04 lutego 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony do wypożyczalni przez C. T., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł,

.) w dniu 08 lutego 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, który został zwrócony w dniu 9 lutego 2009r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło w kwocie 2 073,60 zł, podatek akcyzowy w kwocie 14 400,00 zł i podatek VAT w kwocie 4 416,19 zł

.) w dniu 6 kwietnia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło w kwocie 1 843,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 32 753,00 zł i podatek VAT w kwocie 8 315,00 zł

.) w dniu 27 kwietnia 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło w kwocie 1 843,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 32 753,00 zł i podatek VAT w kwocie 8 315,00 zł

.) w dniu 18 grudnia 2009 r. zwrócił do wypożyczalni (...) w S. samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który został wynajęty przez nieustalonego członka grupy przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło w kwocie 1 843,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 32 753,00 zł i podatek VAT w kwocie 8 315,00 zł

.) w dniu 20 lutego 2009r. pokwitował odbiór kaucji z wypożyczalni (...) w S. w związku ze zwrotem samochodu m-ki F. (...) nr rej. (...), wynajętego w dniu 29 lutego 2009r. na okres do 20 lutego 2009r. przez A. Ł. do działań związanych z działalnością grupy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło w kwocie 1 843,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 32 753,00 zł i podatek VAT w kwocie 8 315,00 zł

- w dniu 08 stycznia 2010r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki N. (...) nr rej (...), który następnie zaparkował w garażu przy ul. (...) w S., wynajętym w dniu 29 kwietnia 2009r. od S.C. (...) w S. przez B. S. w celu załadowania do pojazdu 115 180 sztuk papierosów m-ki J. (...) nieoznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a następnie wywiezienia z Polski do Niemiec, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż papierosy te w dniu 22 stycznia 2010r. zostały ujawnione i zatrzymane w garażu przy ul. (...) w S. przez funkcjonariuszy (...) Straży Granicznej S. (...) i funkcjonariuszy Izby Celnej w S., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 77 517,00 zł, w tym cło 2 654,00 zł, podatek akcyzowy 60 054,00 zł, podatek VAT 14 809,00 zł

- a nadto co najmniej dwukrotnie pilotował R. B. w trakcie przewożenia do Niemiec w ilości nie mniejszej niż 80 000 sztuk jednorazowo papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, co daje łącznie co najmniej 160 000 sztuk papierosów w celu ostrzeżenia go o ewentualnym niebezpieczeństwie oraz wielokrotnie zajmował się załadunkiem papierosów w nieustalanej ilości do wynajętych samochodów, którymi R. B. wywoził je do Niemiec, w wyniku czego naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych łącznie w wysokości nie mniejszej niż 85 822 zł, w tym cło 3 686 zł, podatek akcyzowy 65 506 zł i podatek VAT 16 630 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zb. z art.13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks

B. S. o to, że :

VI. w okresie co najmniej od listopada 2008 r. do 8 kwietnia 2010r. w S. i na terenie Niemiec, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, J. P., R. B. i A. Ł. jako osobami wynajmującymi na własne nazwisko samochody z wypożyczalni pojazdów, i przewożącymi nimi papierosy do Niemiec, oraz z innymi nieustalonymi osobami, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...), zakupionych za wschodnią granicą Polski, w tym w Rosji i na Ukrainie i sprowadzonych na teren Polski bez uiszczenia opłat celnych, w ten sposób, że wynajmował na własne nazwisko lub zwracał wynajęte przez innych członków grupy samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec przedmiotowych papierosów, przyjmował do wynajętych garaży papierosy zakupione na wschodzie Polski i przygotowywał je do wywiezienia poza granice Polski poprzez ich załadowanie do samochodów służących do przewozu i podstawił załadowane samochody w umówione miejsce, oraz pilotował kierowców na trasie do Niemiec, w tym :

- w dniu 2 listopada 2008r. z wypożyczalni (...) w S. odebrał osobiście samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który został wypożyczony przez nieustalonego członka grupy do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 20 889,79 zł, w tym cło 3 600 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł i podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 24 listopada 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który zwrócono w dniu 29 listopada 2008r.,

a który był przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 20 889,79 zł, w tym cło 3 600 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł i podatek VAT 4 416,19 zł,

-w dniu 9 lutego 2009r. z wypożyczalni (...) w S. odebrał kaucję w kwocie 600 zł, wpłaconą za samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który w dniu 8 lutego 2009r. został wynajęty przez A. Ł. do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na

uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 20 889,79 zł, w tym cło 3 600 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł i podatek VAT 4 416,19 zł,

-w dniu 11 lutego 2009r. z wypożyczalni (...) w S. odebrał kaucję w kwocie 600 zł, wpłaconą za samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który w dniu 10 lutego 2009r. został wynajęty przez A. Ł. do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 20 889,79 zł, w tym cło 3 600 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł i podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 20 marca 2009r. zwrócił do wypożyczalni (...) w S. samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), który w dniu 19 marca 2009r. został wypożyczony przez J. P. do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości 42 914 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 756 zł i podatek VAT 8 315 zł,

-w dniu 5 maja 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na okres do 20 maja 2009r. na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł,

-w dniu 5 maja 2009r. zwrócił do wypożyczalni (...) w S. samochód m-ki V. (...) nr rej. (...), wynajęty przez nieustalonego członka grupy do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk, papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł,

-w okresie od czerwca 2009r. do 14 grudnia 2009r. brał udział w przemyśle z Polski do Niemiec papierosów m-ki J. (...) w łącznej ilości 6 240 000 sztuk papierosów, które były wywożone do Niemiec przez R. B., pakując je do samochodów oraz co najmniej dwukrotnie pilotując R. B. na trasie do Niemiec, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 3 347 077,00 zł, co stanowi wielką wartość, w tym cło w kwocie 143 770,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 554 726,00 zł i podatek VAT w kwocie 648 581,00 zł

-w dniu 03 marca 2010r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 53 841 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 41 712 zł i podatek VAT 10 286 zł,

-w dniu 7 kwietnia 2010r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki M. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 53 841 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 41 712 zł i podatek VAT 10 286 zł,

- w dniu 8 kwietnia 2010r. w samochodzie m-ki R. nr rej. (...) wynajętym w dniu 03 marca 2010r. z wypożyczalni (...) w S. na własne nazwisko, znajdującym się w garażu przy ul. (...) w S. posiadał 680 000 sztuk papierosów m-ki J. (...) nieoznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, przeznaczonych do wywiezienia do Niemiec, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, przez co naraził Skarb Państwa na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 457 646,00 zł, w tym cło 15 667 zł, podatek akcyzowy 354 548 zł i podatek VAT 87 431 zł,

przy czym łącznie powyższymi czynami naraził Skarb Państwa łącznie na uszczerplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 4 124 700,16 zł, co stanowi wielką wartość,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kks w zb z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

Z. D. o to, że :

XII. w okresie od stycznia 2005r. co najmniej do 30 listopada 2009r., w S. i w innych miastach wschodniej Polski, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, M. B. i D. D., z którymi pilotował się wioząc papierosy do S., wielokrotnie współdziałał w zakupie na terenie wschodniej Polski, w tym w B. i B., a następnie w przewożeniu do S. papierosów różnych marek, w tym głównie m-ki J. (...), nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, wprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, przeznaczonych do wywiezienia do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży, wykorzystując w tym celu własny samochód, przy czym umożliwił w ten sposób dostarczenie do S. co najmniej dwa razy w miesiącu, jednorazowo nie mniej niż 500 sztuk po 200 sztuk papierosów w sztandze, czyli łącznie w zarzuconym okresie 59 miesięcy nie mniej niż 11 800 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno- prawnych na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł, co stanowi wielką wartość,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

D. D. o to, że :

XIII. w okresie co najmniej od początku 2005 roku do 8 kwietnia 2010 roku w S. i w innych miastach wschodniej Polski, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, M. B. i Z. D., z którymi pilotował się wioząc papierosy do S., wielokrotnie współdziałał w zakupie na terenie wschodniej Polski, w tym w B. i B., a następnie w przewożeniu do S. papierosów różnych marek, w tym głównie m-ki J. (...), nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, wprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, przeznaczonych do wywiezienia do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży, wykorzystując w tym celu własny samochód, przy czym umożliwił w ten sposób dostarczenie do S. co najmniej 40 razy, jednorazowo nie mniej niż 500 sztuk po 200 sztuk papierosów w sztandze, czyli łącznie w zarzuconym okresie nie mniej niż 4 000 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych na kwotę nie mniejszą niż 1 044 489, 60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809, 60 zł, co stanowi dużą wartość,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 kks

XIV. w dniu 24 lutego 2011 roku samochodem m-ki M. (...) nr rej. (...) przewoził z O. do S., gdzie został zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (...) S. (...) w S., 51 180 sztuk papierosów m-ki W. (...) i 32 820 sztuk papierosów marki W. (...), łącznie 84 000 sztuk papierosów, stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 3 kks, wyprodukowanych poza granicami Polski, nieoznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych na kwotę co najmniej 63 642 zł, w tym cło 1 936 zł, podatek akcyzowy 49 177 zł, podatek VAT 12 529 zł, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

R. B. o to, że :

XV. w okresie co najmniej od czerwca 2009r. do 14 grudnia 2009r., w S. i na terenie Niemiec, działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, C. T. jako pilotem i D. S. jako osobą zajmującą się załadowaniem papierosów do samochodów jadących do Niemiec, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...), wynajmując w na własne nazwisko co najmniej 7 samochodów służących do przewozu papierosów do Niemiec lub osobom pilotującym transporty i przewożąc samochodami wynajętymi ze (...) wypożyczalni pojazdów średnio trzy razy w tygodniu co najmniej po 80 000 - 120 000 sztuk papierosów, co daje łącznie co najmniej 78 transportów w ciągu 26 tygodni i łącznie 6 240 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w łącznej wysokości nie mniejszej niż 3 347 077, 00 zł, co stanowi wielką wartość, w tym cło w kwocie 143 770, 00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 554 726, 00 zł i podatek VAT w kwocie 648 581,00 zł przy czym :

- w dniu 13 października 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), którym w dniu 14 października 2009r. przewoził 134 800 sztuk papierosów m-ki J. (...) z zamiarem ich wywiezienia do Niemiec, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został zatrzymany przez polskie służby celne przed przekroczeniem granicy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 72 306 zł, w tym cło 3 106 zł, podatek akcyzowy 55 189 zł i podatek VAT 14 011 zł,

-w dniu 14 grudnia 2009r. samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...) przewoził 80 000 sztuk papierosów m-ki J. (...) z zamiarem ich wywiezienia do Niemiec, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został zatrzymany przez polskie służby celne przed przekroczeniem granicy, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł

- w dniu 30 października 2009r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 42 911 zł, w tym cło 1 843 zł, podatek akcyzowy 32 753 zł i podatek VAT 8 315 zł,

- w nieustalonych bliżej dniach co najmniej pięciokrotnie z wypożyczalni pojazdów w S. wynajął kolejne samochody o nieustalonych numerach rejestracyjnych, przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów o nieustalonej ilości i wartości, ale przy przyjęciu, że jeden transport obejmował minimalnie 80 000 sztuk papierosów, co daje łącznie 400 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej, niż 214 555 zł, w tym cło 9 216 zł, podatek akcyzowy 163 765 zł i podatek VAT 41 576 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art.37 § 1 pkt. 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks

M. K. o to, że :

XVII. w okresie co najmniej od 16 listopada 2006r. do dnia 24 września 2008r. działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, oraz innymi osobami nieustalonymi, które pakowały do wynajętych samochodów papierosy w celu ich wywiezienia do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej

odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...), zakupionych za wschodnią granicą Polski, w tym w Rosji i na Ukrainie i sprowadzonych na teren Polski bez uiszczenia opłat celnych, w ten sposób, że co najmniej 12 razy z wypożyczalni samochodów wynajął na własne nazwisko pojazdy służące do przewozu papierosów lub wykorzystywane przez osoby „pilotujące” transporty papierosów do Niemiec, raz odebrał z wypożyczalni samochód wynajęty w tym celu przez nieustalonego członka grupy oraz jeden raz zwrócił do wypożyczalni samochód wynajęty przez nieustalonego członka grupy dla celów związanych z działalnością grupy, przyjmując, że wynajęte samochody wykorzystywane były każdorazowo do przemytu co najmniej 80 000 sztuk papierosów, co przy 14 samochodach daje łącznie 1 120 000 sztuk papierosów, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że stanowią przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 kks, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości 292 457,06 zł, w tym cło 29 030, 40 zł, podatek akcyzowy 201 600 zł, podatek VAT 61 826, 66 zł, w tym :

-w dniu 18 lutego 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął na własne nazwisko samochód m-ki N. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

-w dniu 25 marca 2008r. na okres do dnia 26 marca 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki F. (...) nr (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 31 marca 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki N. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 9 kwietnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki ki R. (...) nr rej (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 14 maja 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki F. (...) nr rej. (...) i umowa ta była następnie przedłużana do dnia 3 lipca 2008r. a pojazd był przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 20 czerwca 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

-w dniu 26 czerwca 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód prawdopodobnie marki M. typ (...) o nieustalonym numerze rejestracyjnym, zaczynającym się od liter (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 30 lipca 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności

publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 14 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki C. nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

- w dniu 26 sierpnia 2008r. na okres do dnia 28 sierpnia 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 12 września 2008r. na okres do dnia 13 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki F. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 30 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. wynajął samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 6 września 2008r. zwrócił do wypożyczalni (...) w S. samochód m-ki R. (...) o nieustalonym numerze rejestracyjnym, który został wynajęty w dniu 5 września 2008r. przez nieustalonego członka grupy i był przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł,

- w dniu 24 września 2008r. z wypożyczalni (...) w S. odebrał samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), wynajęty przez nieustalonego członka grupy, przeznaczony do działań związanych z działalnością grupy, dotyczącą przemytu do Niemiec nie mniej niż 80 000 sztuk papierosów, który został zwrócony do wypożyczalni w dniu 01 sierpnia 2008r., przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w wysokości nie mniejszej niż 20 889,79 zł, w tym cło 2 073,60 zł, podatek akcyzowy 14 400 zł, podatek VAT 4 416,19 zł

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 2 kks z w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt . 2 i 5 kks oraz :A. M. i W. M. o to, że :

XXI. w okresie co najmniej od 1 stycznia 2005r. do dnia 17 października 2008r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, A. M. jako posiadacz, a W. M. jako współposiadacz wskazanych niżej bankowych rachunków osobistych o numerach :

- (...) - rachunek w PLN

- (...) - rachunek w PLN

- (...) –rachunek w EURO

- (...) - rachunek w DKK

- (...) – rachunek w SEK

- (...) - rachunek w GBP

w (...) Bank (...) S.A.

i rachunków osobistych o numerach :

-nr (...) – rachunek w PLN

-nr (...) – rachunek w DKK

-nr (...) – rachunek w SEK

-nr (...) – rachunek w NOK

w (...) Bank w S.,

przyjmowali środki płatnicze przekazywane im przez zięcia, T. P., a uzyskane z działalności zorganizowanej grupy przestępczej, kierowanej m.in. przez T. P., której celem było popełnianie przestępstw skarbowych z art. 65 § 1 kks i art. 91 § 1 kks, polegających na wywożeniu do Niemiec papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie m-ki J. (...), zakupionych poza obszarem Unii Europejskiej i sprowadzonych na teren Polski bez uiszczenia opłat celnych, w celu dalszej odsprzedaży, z zamiarem uniknięcia zapłaty podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług w imporcie (VAT) oraz należności celnych, za które to środki płatnicze dokonywali zakupu waluty w postaci koron szwedzkich, norweskich i duńskich, a także Euro i funtów brytyjskich, którą wpłacali w formie wpłat gotówkowych na wyżej wymienione rachunki bankowe, a następnie dokonywali licznych operacji finansowych w postaci zakładania lokat terminowych, przewalutowań, licznych wypłat i następujących po nich kolejnych wpłat gotówkowych, zmieniając równocześnie miejsce ulokowania środków pieniężnych między poszczególnymi kontami w celu znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia tych środków pieniężnych, przy czym działania te dotyczyły środków pieniężnych w kwocie co najmniej 568 958, 36 zł, stanowiącej łączną wartość środków pieniężnych na rachunkach w (...) Bank w momencie ich zablokowania w dniu 17 października 2008r., a po zwolnieniu rachunków spod zabezpieczenia A. M. dokonała wypłaty zgromadzonych na nich środków i wraz z W. M. ukryli je celem udaremnienia ewentualnego orzeczenia ich przepadku, a następnie A. M. rachunki w tym banku w okresie od 7 do 9 maja 2009r. zamknęła, przy czym w wyniku opisanych wyżej czynności w zarzuconym okresie uzyskali korzyść majątkową w kwocie od 133 922, 23 zł do 141 161, 08 zł, a miesięcznie od 2 232 zł do 2 352 zł z tytułu odsetek od lokat terminowych, dodatniego salda oraz różnic kursów przy przewalutowaniach, tj. o czyn z art. 299 § 1 kk

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 19 maja 2014r.:

I. uznał oskarżonych T. P., P. R., C. T., D. S., B. S., M. B., Z. D., D. D., R. B., M. K. za winnych popełnienia zarzucanego każdemu z nich czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku i za to przestępstwo:

a) na podstawie art. 258 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył T. P. karę 4 lat pozbawienia wolności i karę 300 stawek dziennych grzywny po 300 złotych, zaś P. R. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 250 stawek dziennych grzywny po 300 złotych;

b) na podstawie art. 258 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza:

- C. T., D. S. kary po 2 lata pozbawienia wolności i kary 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

- B. S., M. B., Z. D., D. D. kary po 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i kary 150 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

- M. K. karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

- R. B. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i 70 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

II. uznał **T. P. i P. R.** za winnych popełnienia zarzuconego im czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył każdemu z ww. oskarżonych karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 500 stawek dziennych grzywny po 300 złotych;

III. uznał **C. T.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, przy czym w opisie czynu w miejsce danych (...) wskazuje sformułowanie „inna ustalona osoba” i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 300 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

IV. uznał **C. T.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

V. uznał **D. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 300 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

VI. uznał **B. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 250 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

VII. uznał **Z. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 250 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

VIII. uznał oskarżonego **D. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

IX. uznał **D. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

X. uznał **R. B.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

XI. uznał **M. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

XII. uznał oskarżonych **A. M. i W. M.** za winnych popełnienia czynu, opisanego w punkcie XXI części wstępnej wyroku, przy czym w miejsce sformułowania „w kwocie od 133 922,23 zł do 141 161, 08 zł, a miesięcznie od 2 232 zł do 2 352 zł” wskazał „w kwocie nie mniejszej niż 133.922,23 zł” i za to przestępstwo na podstawie art. 299 § 1 kk wymierzył im kary po 2 lata pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 299 § 7 kk orzekł wobec A. M. i W. M. przepadek pochodzących z przestępstwa 568 958,36 złotych;

XIV. na podstawie art. 39 § 2 kks połączył kary wymierzone:

-T. P. i orzekł karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 700 stawek dziennych grzywny po 300 złotych;

-P. R. i orzekł karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną 650 stawek dziennych grzywny po 300 złotych;

-C. T. i orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 400 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

-D. S. i orzekł karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 400 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

-B. S. i Z. D. i orzekł wobec nich kary łączne 2 lat pozbawienia wolności i kary łączne 300 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

-D. D. i orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i karę łączną 350 stawek dziennych grzywny po 200 złotych;

-M. K. i orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 140 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

-R. B. i orzekł karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych;

XV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kar pozbawienia wolności wobec A. M. i W. M. warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby;

XVI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 41 a § 2 kks wykonanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec R. B., M. K. warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, zaś w okresie próby oddał ww. oskarżonych pod dozór kuratora;

XVII. na podstawie art. 30 § 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł przepadek:

-wobec D. S. 115.180 sztuk papierosów (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy;

-wobec B. S. 680.000 sztuk papierosów (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy;

-wobec D. D. – 51.180 sztuk papierosów (...) i 32.820 sztuk papierosów (...) wszystkie bez polskich znaków skarbowych akcyzy;

-wobec R. B. – 214.000 sztuk papierosów (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy;

XVIII. na podstawie art. 30 § 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł przepadek wobec D. D. – samochodu marki M. (...) nr rej. (...);

XIX. podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zalicza okres pozbawienia wolności:

-T. P. – od 01.02.2011 r. do 06.12.2011 r.

-P. R. - od 01.02.2011 r. do 07.12.2011 r.

-C. T. – od 20.05.2010 r. do 26.11.2010 r.

-D. S. – od 18.05.2010 r. do 06.12.2010 r.

-B. S. – od 08.04.2010 r. do 09.11.2010 r.

-Z. D. – od 17.03.2011 r. do 13.05.2011 r.

-D. D. – od 25.02.2011 r. do 26.02.2011 r.

zaś na poczet grzywny zalicza okresy pozbawienia wolności:

-M. K. – od 22.09.2010 r. do 23.09.2010 r.

Sąd rozstrzygnął również o kosztach sądowych.

Wyrok zaskarżył prokurator oraz obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonych R. B. oraz M. K. zaskarżył wyrok:

1. Wobec oskarżonego R. B. - w części dotyczącej wymiaru kary,

2. Wobec oskarżonego M. K. w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 1 - 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

I. Odnośnie oskarżonego R. B. - naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie wobec oskarżonego art. 60 § 3 kk w podczas gdy oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia. (wyjaśnienia oskarżonego k. 1324 - 1333, 1351 - 1352, 1386 - 1388, 1408 - 1414, 1469 - 1472, 1557 - 1559, 1916- 1917, 2327-2329, 5737, 7178 - 7179),

II. Odnośnie oskarżonego M. K.:

1. Naruszenie przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny a nie swobodny, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, mianowicie:

a) Uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego M. K. w części, w której szczegółowo wyjaśnił, że nie miał świadomości, że samochody wypożyczane przez niego będą służyły do przewożenia papierosów oraz że nie był mu znany proceder związany z przewożeniem papierosów bez akcyzy, podczas gdy jego wyjaśnienia korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym - wyjaśnieniami współoskarżonych i świadków,

b) Uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonych T. P., P. R., C. T., D. S., B. S., M. B., Z. D., D. D., R. B., J. P., M. M., A. Ł., A. W., M. P., B. P., A. M., W. M. w części, w której żaden z oskarżonych nie wskazał aby oskarżony M. K. uczestniczył w procedurze przemytu papierosów, podczas gdy analiza wyjaśnień wszystkich oskarżonych prowadzi do wniosku, że oskarżony M. K. nie brał udziału w procedurze przemytu papierosów,

2. Powyższe uchybienia proceduralne doprowadziło Sąd I instancji do błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, która miała wpływ na jego treść, a mianowicie, że oskarżony M. K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie co najmniej od 16 listopada 2006 r. do dnia 30 września 2008 r. w S. i na terenie Niemiec przewoził papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy oraz wynajmował na własne nazwisko samochody przeznaczone do działań związanych z działalnością grupy dotyczącą przemytu do Niemiec papierosów, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk, a także że w okresie co najmniej od 16 listopada 2006 r. do dnia 24 września 2008 r. działając przestępstwem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P. i P. R. jako kierującymi grupą przestępczą i zlecającymi zakup papierosów

bez polskich znaków skarbowych akcyzy z krajów nie należących do Unii Europejskiej i sprowadzanych na obszar Polski bez uiszczenia opłat celnych, oraz innymi osobami nieustalonymi, które pakowały do wynajętych samochodów papierosy w celu ich wywiezienia do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży, współdziałał w przewożeniu ze S. do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży papierosów nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy głównie marki J. (...), zakupionych za wschodnią granicą Polski w tym w Rosji i na Ukrainie i sprowadzonych na teren Polski bez uiszczenia opłat celnych, w ten sposób że co najmniej 12 razy z wypożyczalni samochodów wynajął na własne nazwisko pojazdy służące do przewozu papierosów lub wykorzystywane przez osoby pilotujące transporty papierosów do Niemiec, raz odebrał z wypożyczalni samochód wynajęty w tym celu przez nieustalonego członka grupy oraz jeden raz zwrócił do wypożyczalni samochód wynajęty przez nieustalonego członka grupy dla celów związanych z działalnością grupy, przyjmując że wynajęte samochody wykorzystywane były każdorazowo do przemytu co najmniej 80 000 sztuk papierosów, co przy 14 samochodach daje łącznie 1120000 sztuk papierosów, o których na podstawie towarzyszących okoliczności mógł i powinien przypuszczać, że stanowią przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 kk przez co -naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno - prawnych w wysokości 292457,06 zł w tym cło 29030,40 zł, podatek akcyzowy 201600 zł, podatek VAT 61826,66 zł tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks.

3. Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kar jednostkowych i kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, 140 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda,

Mając powyższe na uwadze, wniósł o:

1. Odnośnie oskarżonego R. B. - zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i orzeczenie wobec oskarżonego R. B. kar jednostkowych i kary łącznej poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia,

2. Odnośnie oskarżonego M. K. wniósł o:

a) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. K. od popełnienia zarzucanych mu czynu,

b) bądź o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania,

c) ewentualnie o wymierzenie oskarżonemu M. K. kar jednostkowych i kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.

Obrońca oskarżonego D. D. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia wobec oskarżonego D. D., a mianowicie w zakresie punktu I, XII, XXIV, XXIX, XXX części dyspozytywnej orzeczenia.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania w zakresie mającym istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie uznania, że działania oskarżonych wykraczały poza ramy współsprawstwa, a zarzucone im przestępstwa zostały popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przyjęcie, że takowa grupa istniała, gdyż działania poszczególnych oskarżonych cechowała daleko idąca niezależność i samodzielność, nie istniało żadne centrum decyzyjne ani system mający na celu wymuszanie posłuszeństwa członków grupy, nie łączyły ich żadne więzi socjologiczno - psychologiczne;

b) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie odmówienia waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. D. w zakresie ilości przywożonych przez niego papierosów, podczas gdy brak jest w tym zakresie dowodów przeciwnych, a w konsekwencji również naruszenie art. 5 § 1 i 2 kpk;

c) art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający dokładne prześledzenie toku rozumowania Sądu I instancji z uwagi na brak wyjaśnienia sposobu ustalenia ilości dostarczonych przez oskarżonego D. D. papierosów oraz przyczyn, dla których Sąd nie uznał w tym zakresie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne, co w istotny sposób utrudnia polemikę z zaskarżonym wyrokiem oraz prowadzi do wniosku, iż kwestia ta nie była przedmiotem pogłębionej analizy Sądu;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego w sprawie rozstrzygnięcia sprowadzający się do przyjęcia, że oskarżony D. D. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej;

3. rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar poprzez wymierzenie oskarżonemu D. D. rażąco surowej, bezwzględnej kary 2-let pozbawienia wolności oraz ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny na poziomie nieodpowiadającym jego stosunkom majątkowym, możliwościom zarobkowym oraz warunkom osobistym i rodzinnym - wbrew dyspozycji art. 23 § 3 kks.

Stawiając powyższe zarzuty wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 kk,
- zmianę opisu drugiego z zarzuconych oskarżonemu czynów poprzez przyjęcie, że jednorazowy transport wyrażał się w ilości 100 sztuk papierosów, oraz dokonanie ponownego wyliczenia uszczuplonych należności publicznoprawnych;
- wymierzenie oskarżonemu za drugi czyn kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4letni okres próby;

- ewentualnie -

2. uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na wypadek natomiast nieuwzględniania zarzutów dotyczących rozstrzygnięcia o winie, wniosła o:

1. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze pozbawienia wolności poprzez wymierzenie oskarżonemu D. D. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4-letni okres próby;
2. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze grzywny poprzez ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny na niższym poziomie aniżeli 200 złotych.

Obrońca oskarżonego Z. D. zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie w zakresie całokształtu rozstrzygnięcia wobec oskarżonego Z. D., tj. w zakresie punktu I, XI, XXIV, XXIX, XXX części dyspozytywnej orzeczenia.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania w zakresie mającym istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie uznania, że działania oskarżonych wykraczały poza ramy współsprawstwa, a zarzucone im przestępstwa zostały popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przyjęcie, że takowa grupa istniała, gdyż działania poszczególnych oskarżonych cechowała daleko idąca samodzielność, nie istniało żadne centrum decyzyjne ani system mający na celu wymuszanie posłuszeństwa członków grupy, nie łączyły ich żadne więzi socjologiczno - psychologiczne, a nadto oskarżony Z. D. znał wyłącznie T. P., M. B.

i D. D. i nie miał wiedzy na temat tego, co dzieje się z papierosami po ich dostarczeniu do S., a zatem nie można mu przypisać świadomego uczestniczenia w strukturze przestępczej;

b) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie odmówienia waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego Z. D. w zakresie ilości przywożonych przez niego papierosów, podczas gdy brak jest w tym zakresie dowodów przeciwnych, co w konsekwencji skutkowało również naruszeniem art. 5 § 1 i 2 kpk;

c) art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający dokładne prześledzenie toku rozumowania Sądu I instancji z uwagi na brak wyjaśnienia sposobu ustalenia ilości dostarczonych przez oskarżonego Z. D. papierosów oraz przyczyn, dla których Sąd nie uznał w tym zakresie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne, co w istotny sposób utrudnia polemikę z zaskarżonym wyrokiem oraz prowadzi do wniosku, iż kwestia ta nie była przedmiotem pogłębionej analizy Sądu;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego w sprawie rozstrzygnięcia sprowadzający się do przyjęcia, że oskarżony Z. D. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej;

3. rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar poprzez wymierzenie oskarżonemu Z. D. rażąco surowej, bezwzględnej kary 2 lat pozbawienia wolności oraz ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny na poziomie nieodpowiadającym jego stosunkom majątkowym, możliwościom zarobkowym oraz warunkom osobistym i rodzinnym - wbrew dyspozycji art. 23 § 3 kks.

Stawiając powyższe zarzuty wnoszę o.

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez;

- uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu kwalifikowanego z art. 258 § 1 kk,
- zmianę opisu drugiego z zarzuconych oskarżonemu czynów poprzez przyjęcie, że oskarżony dostarczał papierosy bez znaków skarbowych akcyzy do S. średnio dwa razy w miesiącu, jednorazowo nie mniej niż 90 i nie więcej niż 120 sztuk - przez okres 36 miesięcy, oraz dokonanie ponownego wyliczenia uszczuplonych należności publicznoprawnych;
- wymierzenie oskarżonemu za drugi czyn kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4-letni okres próby;

- ewentualnie -

2. uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na wypadek natomiast nieuwzględniania zarzutów dotyczących rozstrzygnięcia o winie, wniosła o:

1. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze pozbawienia wolności poprzez wymierzenie oskarżonemu Z. D. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4-letni okres próby;

2, zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze grzywny poprzez ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny na niższym poziomie aniżeli 200 złotych.

Obrońca oskarżonego D. S. zaskarżył wyrok w części obejmującej Jego osobę - w całości.

Tak zaskarżonemu wyrokowi zarzucił - będący następstwem obrazy przepisów art. 7 KPK, art. 5 § 2 KPK i art. 4 KPK - błąd - mający wpływ na rozstrzygnięcia zawarte w punktach I, V, XXIV tiret czwarty, XXVI, XXX tiret trzeci: części dyspozytywnej wyroku - w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę przypisania D. S. sprawstwa tak co do czynu I jak i V i tym samym, bezpodstawne przyjęcie, że brał On udział w zorganizowanej grupie przestępczej (czyn

I) oraz, że w ramach działania tej grupy: naraził Skarb Państwa na uszczuplenia należności publicznoprawnych (czyn V), zwłaszcza, gdy dostrzeże się brak jest podstaw prawnych do przyjęcia, że zakup papierosów na terenie RP jak i ich wywóz na teren Niemiec jest czynem zabronionym w RP, przy czym, brak jest - w świetle działania art. 5 § 2 KPK dostatecznych podstaw do przyjęcia, w obliczu procesowej postawy oskarżonego D. S., jak i T. P., P. R., aby także oskarżony realizował czynności wskazane w opisie czynów Jemu przypisanych wyrokiem, a w konsekwencji podnoszę również zarzut obrazy wyżej wskazanych przepisów jako mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Tak postawionym zarzutom przyporządkował wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie D. S. od zarzuconych i przypisanych Jemu czynów.

Z tzw. ostrożności procesowej, ostrożności obrończej, wniósł o zmianę wyroku w części obejmującej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności poprzez ukształtowanie tych rozstrzygnięć na nowo tak, aby finalnie orzeczenie to miało wyraz w karze łącznej dwóch lat pozbawienia wolności z jednoczesnym warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 5 lat, a to dlatego, że ukształtowane przez Sąd rozstrzygnięcia rażą swą surowością w sytuacji, gdy oskarżony jest osobą dotychczas niekaraną i daje swą postawą podstawy do snucia pozytywnej prognozy, że w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa.

Obrońca oskarżonego T. P. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie w zakresie całokształtu rozstrzygnięcia wobec oskarżonego T. P., tj. w zakresie punktu I, II, XXIV, XXIX, XXX części dyspozytywnej orzeczenia.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania w zakresie mającym istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie uznania, że działanie oskarżonych wykraczało poza ramy współsprawstwa, a zarzucone im przestępstwa zostały popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przyjęcie, że takowa grupa istniała, gdyż działania poszczególnych oskarżonych cechowała daleko idąca samodzielność, nie istniało żadne centrum decyzyjne ani system mający na celu wymuszanie posłuszeństwa członków grupy, a nadto oskarżonych nie łączyły żadne więzi socjologiczno - psychologiczne;

b) art. 5 § 1 i 2 kpk poprzez złamanie nakazu rozstrzygania na korzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości poprzez dowolne i niezajdujące oparcia w materiale dowodowym ustalenie ilości przemyconych papierosów bez znaków skarbowych akcyzy oraz przypisanie oskarżonemu T. P. sprawstwa kierowniczego w zakresie przestępstw jednostkowych, podczas gdy jego udział w poszczególnych zdarzeniach nie zostało udowodniony w toku postępowania przed Sądem I instancji, a pozostali oskarżeni kwestionowali podaną w akcie oskarżenia ilość wyrobów akcyzowych;

c) art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający dokładne prześledzenie toku rozumowania Sądu I instancji z uwagi na brak wyjaśnienia sposobu ustalenia ilości przemyconych papierosów, dowodów wskazujących na sprawstwo kierownicze oskarżonego T. P. w przestępstwach jednostkowych, co w istotny sposób utrudnia polemikę z zaskarżonym wyrokiem oraz prowadzi do wniosku, iż kwestia ta nie była przedmiotem pogłębionej analizy Sądu;

2. art. 7 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego w sprawie rozstrzygnięcia sprowadzający się do uznania, że oskarżony T. P. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych;

3. rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar poprzez wymierzenie oskarżonemu T. P. rażąco surowych jednostkowych kar pozbawienia wolności, a w konsekwencji również kary łącznej, oraz ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny na poziomie nieodpowiadającym jego stosunkom majątkowym, możliwościom zarobkowym oraz warunkom osobistym i rodzinnym - wbrew dyspozycji art. 23 § 3 kks.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconych mu czynów,
- ewentualnie -
2. uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na wypadek natomiast nieuwzględniania zarzutów dotyczących rozstrzygnięcia o winie, wniósł o:

1. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszych kar jednostkowych pozbawienia wolności, a w konsekwencji również orzeczenie łagodniejszej kary łącznej pozbawienia wolności;
2. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze grzywny poprzez ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny na niższym poziomie aniżeli 300 złotych.

Obrońca P. R. zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego, wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie, III Wydziału Karnego z 19. maja 2013 - w zakresie w jakim orzeczenie to dotyczy ww. oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. Dokonanie błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na treść wyroku, a polegające na bezpodstawnym uznaniu przez Sąd pierwszej instancji, że P. R. kierował zorganizowaną grupą przestępczą w okresie, co najmniej od początku 2005 do 8. kwietnia 2010 w S. i na terenie Niemiec, podczas gdy prawidłowo dokonane ustalenia nie pozwalają na przypisanie temu oskarżonemu kierownictwa, w szczególności z uwagi na to, iż to T. P. wymyślił i zaplanował mechanizm działania grupy przestępczej, zorganizował strukturę i zasady, w tym wskazywał wypożyczalnie samochodów i miejsca przechowywania papierosów w S., a także ustalił formy kontaktów, werbował ludzi i aranżował wszystkie transakcje, w szczególności decydował, jakie papierosy i w jakiej ilości mają być zakupione i jakie ilości papierosów, które miały być konkretnego dnia konkretnym samochodem przewiezione do Niemiec, na co wskazują wprost pozostali współoskarżeni - co niewątpliwie powinno mieć wpływ na treść pkt I zaskarżonego orzeczenia.
2. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie przez Sąd meriti zasady swobodnej oceny dowodów, a także dodatkowo pominięcie również zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań, wiedzy i doświadczenia życiowego przy dokonywaniu oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, skutkujące nieprawidłowymi ustaleniami stanu faktycznego i oceną zabranych dowodów, zawierającą szereg elementów dowolności, przejawiających się w uznaniu przez Sąd pierwszej instancji, iż P. R. kierował zorganizowaną grupą przestępczą, jedynie na podstawie tego, że:
  - a. zlecał polskim dostawcom zakup papierosów oraz ilość papierosów, które miały być konkretnego dnia, konkretnym samochodem przewiezione do Niemiec i nadzorował sprzedaż papierosów na terenie Niemiec, w sytuacji, gdy wykonywał i przekazywał on tylko polecenia T. P., który był jedyną osobą podejmującą takie decyzje,
  - b. przekazywał członkom grupy pieniądze na zakup paliwa do samochodów służących do przewozu papierosów, w sytuacji gdy przekazywał on jedynie pieniądze otrzymane od T. P.,
  - c. finansowo rozliczał się z osobami kupującymi papierosy, z osobami inkasującymi pieniądze od niemieckich odbiorców oraz innymi członkami grupy, podczas gdy robił to na polecenie T. P., a ponadto ustalenia faktyczne dowodzą, że nie tylko P. R., ale również C. T. zajmował się finansowymi rozliczeniami dostaw,
  - d. kontaktował się z innymi członkami grupy przy użyciu telefonów komórkowych specjalnie do tego przeznaczonych, podczas gdy, wszyscy inni członkowie również porozumiewali się za pomocą przeznaczonych do tego telefonów

komórkowych, a nadto jak stwierdził to Sąd pierwszej instancji, to T. P. wymyślił taki tryb kontaktowania się z członkami grupy i to on wręcz wymagał od członków częstych zmian telefonów komórkowych i kart SIM,

e. dwukrotnie zwrócił do wypożyczalni pojazdy wynajęte przez nieustaloną osobę, podczas gdy inni członkowie grupy znacznie częściej wypożyczali lub zwracali wypożyczone pojazdy.

Na zasadzie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 k.p.k. wniosł o:

1. uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstwa kierowania zorganizowaną grupą przestępczą.
2. wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej przypisywanych oskarżonemu czynów: w pkt I zaskarżonego wyroku art. 258 § 3 k.k., w pkt II zaskarżonego wyroku art. 9 § 1 k.k.s..

3. obniżenie wysokości wymierzonych oskarżonemu w pkt I i II jednostkowych kar pozbawienia wolności.

ewentualnie,

4. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego B. S. zaskarżyła powyższy wyrok w pkt I odnośnie osk. B. S., w pkt VI, XXIV odnośnie osk. B. S., zarzucając mu:

1. Obrazę przepisu art. 258 § 1 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie w stosunku do osk. B. S., który nie miał wiedzy ani świadomości uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej.

2. Obrazę art. 60 § 3 k.k. poprzez niezastosowanie wobec osie. B. S. nadzwyczajnego złagodzenia kary, mimo jego szczegółowych wyjaśnień i ujawnienia innych sprawców oraz okoliczności czynu.

2. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony B. S. należał do grupy przestępczej obok wymienionych osób, nieznanych oskarżonemu B. S., że osk. B. S. odbierał papierosy od osób, nie zaś z garażu, bez obecności tych osób, że ilość papierosów wywiezionych z pomocą osk. B. S. w okresie czerwiec 2009 - grudzień 2009 wynosi 6.240.000 sztuk.

3. Niewspółmierność kary orzeczonej wobec osk. B. S., w szczególności na tle kar orzeczonych wobec współsprawców.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, wniosła o: - zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uniewinnienie osk. B. S. od zarzutu popełnienia czynu określonego w pkt I aktu oskarżenia
- obniżenie wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt VI aktu oskarżenia do 7 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary

Obrońca C. T. zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonego C. T. - w całości, zarzucając temu wyrokowi na podstawie 438 pkt 1, 2 i 4 k.p.k.:

1. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 9b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2011.108.626 z późn. zm.) polegającą na jego niewłaściwym zastosowaniu i w konsekwencji przyjęciu, że na C. T. jako na osobie współdziałającej w przewożeniu papierosów ciążył obowiązek uiszczenia podatku akcyzowego i cła za przewożenie papierosów z Polski do Niemiec;

2. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, tj.:

art. 5 § 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie na niekorzyść oskarżonego niedających się usunąć wątpliwości związanych z ilością przewożonych bez polskich znaków skarbowych akcyzy papierosów i ilością wykonywanych kursów, podczas gdy nie sposób ich ustalić na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie, art. 7 k.p.k.

poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegającą na przyjęciu na podstawie zeznań świadków, że rola C. T. w zorganizowanej grupie przestępczej polegała początkowo na przewożeniu papierosów do Niemiec, a później na pilotowaniu osób przewożących papierosy, która to ocena sprzeczna jest z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania a brak jest w sprawie innych dowodów potwierdzających tę rolę;

art. 424 § 1 k.p.k. poprzez takie sporządzenie uzasadnienia wyroku, z którego w żadnym wypadku nie wynika na jakiej podstawie Sąd przypisał oskarżonemu ilości przewożonych bez polskich znaków skarbowych akcyzy papierosów i ilości wykonywanych kursów oraz wartości przewożonych towarów, a nadto Sąd nie wyjaśnił dostatecznie przyczyn wymierzenia oskarżonemu takiej, a nie innej kary za przypisane mu czyny;

3. na podstawie 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność kary, w wyniku wymierzenia kar pozbawienia wolności za czyn opisany w I części wstępnej wyroku w wymiarze odpowiednio 2 lata pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 200 zł, podczas gdy:

zorganizowana grupa przestępcza w skład której wchodził C. T. funkcjonowała przez 5 lat, podczas gdy działalność oskarżonego trwała niepełne 2 lata,

kara ta w przeliczeniu na okres działalności w grupie przestępczej jest wyższa niż kary orzeczone osobom, które kierowały jej działalnością, działalność C. T. w ramach grupy przestępczej, a mianowicie współdziałanie w przewożeniu ze S. do Niemiec papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, stanowiła niewielki wycinek działalności całej grupy polegającej na nabywaniu na terenie wschodniej Polski, Rosji i Ukrainy papierosów nieposiadających polskich znaków akcyzy, wprowadzaniu ich do obrotu bez uiszczania opłat celnych, przewożeniu do S., gdzie były przechowywane w wynajętych garażach i wywożeniu do Niemiec w celu dalszej odsprzedaży z zamiarem uniknięcia zapłaty podatku akcyzowego, podatku VAT oraz należności celnych;

co oznacza, że orzeczone kary są niewspółmierne do popełnionego czynu oraz przesłanek podmiotowych.

Wobec powyższych zarzutów, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

wyeliminowanie z opisu czynu I części dyspozytywnej wyroku elementu wskazującego na uszczuplenie należności publiczno - prawnych Skarbu Państwa,

wyeliminowanie z opisu czynu I części dyspozytywnej wyroku ustalenia, że rola C. T. w zorganizowanej grupie przestępczej polegała początkowo na przewożeniu papierosów do Niemiec, a później na pilotowaniu osób przewożących papierosy, a w konsekwencji ustalenie, że rola oskarżonego polegała na pozyskiwaniu i szkoleniu osób przewożących papierosy z Polski do Niemiec i orzeczenie odmiennie co do istoty poprzez:

wymierzenie oskarżonemu C. T. za czyn I części wstępnej wyroku kary jednego roku pozbawienia wolności, połączenie oskarżonemu C. T. orzeczonych kar pozbawienia wolności i orzeczenie kary łącznej 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 4 lat próby

ewentualnie

II. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych A. i W. M., zaskarżył w części powyższy wyrok, w całości na korzyść oskarżonych A. i W. M., tj. w pkt. XX, XXI, XXV, XXX części dyspozytywnej wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. Błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały zasadniczy wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt. 3 kpk) a to:

1. Ustalenie, że oskarżeni A. i W. M. przyjmowali środki płatnicze przekazywane im przez zięcia T. P., a uzyskane z działalności zorganizowanej grupy przestępczej- podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
2. Ustalenie, że środki płatnicze pozostające na rachunkach bankowych oskarżonych o numerach rachunków wyszczególnionych w zarzucie aktu oskarżenia pochodziły z przekazywanych przez oskarżonego T. P. środków płatniczych za które oskarżeni dokonywali zakupu waluty w postaci koron szwedzkich, norweskich i duńskich, a także euro i funtów brytyjskich, podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
3. Ustalenie, że operacje bankowe i gotówkowe jakich dokonywali oskarżeni na swoich rachunkach bankowych wykonywane były w celu znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia tych środków pieniężnych- podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
4. Ustalenie, że wszystkie środki w kwocie 568.958, 36 zł pozostające na rachunkach w (...) Bank w momencie ich zablokowania w dniu 17 października 2008 pochodziły z przestępczej działalności- podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
5. Ustalenie, że oskarżeni w okresie zarzuconym aktem oskarżenia uzyskali korzyść majątkową w kwocie co najmniej 133.922.23 zł, podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
6. Ustalenie, że oskarżeni mieli świadomość, iż lokowane przez nich środki finansowe pochodzą z przestępstwa-handlu papierosami bez akcyzy (karta 142 uzasadnienia)- podczas gdy możliwość takiego ustalenia nie wynika z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego bądź ujawnionego w sprawie,
7. Ustalenie, że oskarżeni są rodzicami K. P., męża B. P. (strona 74 uzasadnienia)- ustalenie takie jest oczywiście wadliwe i niemożliwe do ustalenia w oparciu o materiał dowodowy przeprowadzony w sprawie.

II. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a to:

1. Obrazę przepisu art. 7 w zw. z art. 410 i 424 § 1 pkt. 1 kpk polegającą na uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień złożonych przez oskarżonych (strona 118 uzasadnienia), bez uwzględniania, że zdarzenia o których wyjaśniali oskarżeni sięgały zdarzeń z lat 80 i 90 ubiegłego wieku i mogły ulec zatarciu pamięci, a nadto że z innych dowodów przeprowadzonych w sprawie jak i wnioskowanych do przeprowadzenia w postępowaniu apelacyjnym wynika, że oskarżeni jeszcze przed rokiem 2005, tj. przed datą rozpoczęcia działalności grupy przestępczej o której mowa w zarzucie 1 części wstępnej wyroku, dokonywali takich samych operacji gotówkowych, przewalutowań, operacji między własnymi rachunkami bankowymi jak i po roku 2005, zaś prawdziwości wyjaśnień oskarżonych nie podważono żadnym dowodem przeciwnym.
2. Obrazę przepisu art. 5 § 1 w zw. z art. 74 § 1 kpk polegającą na przerzuceniu na oskarżonych ciężaru wykazania, iż pozostające w ich dyspozycji środki finansowe w formie gotówkowej, bądź pozostające na rachunkach bankowych zarówno w walucie obcej jak i polskiej pochodzą z ujawnionych i legalnych źródeł dochodu, podczas gdy na organach procesowych ciążył obowiązek wykazania wszystkich znamion czynu z art. 299 k.k. w tym, że te środki finansowe pochodziły z korzyści związanych z popełnieniem konkretnego czynu zabronionego.

III. Wnioski apelacji

W oparciu o tak skonstruowany zarzuty i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wnioskowanego poniżej w apelacji w oparciu o przepis art. 437 § 2 kpk wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy, poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanego im czynu;

II. obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania w sprawie.

Prokurator Okręgowy w Szczecinie zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w zakresie oskarżonych: T. P., D. S., B. S., Z. D. na niekorzyść oskarżonych,

Na podstawie przepisu art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucam rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec:

- T. P. polegającą na wymierzeniu mu kar jednostkowych za czyn zakwalifikowany z art. 258 § 3 kk kary 4 lat pozbawienia wolności oraz za czyn zakwalifikowany z art. 65 § 1 kks kary 2 lat pozbawienia wolności, a w konsekwencji orzeczeniu wobec tego oskarżonego kary łącznej w rozmiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności popełnionych przez niego przestępstw, w tym sposób działania kierowanej przez oskarżonego grupy, ilość przemyconych papierosów, czasookres jej funkcjonowania powinny prowadzić do orzeczenia w stosunku do niego kar jednostkowych za czyn zakwalifikowany z art. 258 § 3 kk - 5 lat pozbawienia wolności, za czyn zakwalifikowany z art. 65 § 1 kks - 3 lat pozbawienia wolności, a w konsekwencji kary łącznej w rozmiarze 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- D. S. polegającą na wymierzeniu mu kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności popełnienia przypisanych mu przestępstwa a także okres, w którym dokonywał on przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej powinny prowadzić do wymierzenia mu kary łącznej w rozmiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- B. S. w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności popełnienia przypisanych mu przestępstwa a także okres, w którym dokonywał on przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej powinny prowadzić do wymierzenia mu kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- Z. D. polegającą na wymierzeniu mu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności popełnienia przypisanych mu przestępstwa a także okres, w którym dokonywał on przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej powinny prowadzić do wymierzenia mu kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. Na podstawie art. 437 §2 k.p.k. wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia w punkcie IX dyspozycji wyroku, dotyczącego umorzenia postępowania przeciwko oskarżonemu M. B. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania,
- zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie:
- T. P. poprzez orzeczenie wobec w/w za czyn z art. 258 § 3 kk kary 5 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 65 § 1 kks – 3 lat pozbawienia wolności, a w konsekwencji kary łącznej w rozmiarze 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- D. S. poprzez orzeczenie wobec niego kary łącznej w rozmiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- B. S. poprzez orzeczenie wobec niego kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- Z. D. poprzez orzeczenie wobec niego kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonych A. i W. M. okazała się oczywiście zasadna. Częściowo zasadne okazały się apelacje prokuratora, obrońców C. T., D. S., T. P., P. R., D. D., Z. D. i B. S..

W wielu apelacjach, oprócz apelacji prokuratora i apelacji obrońcy oskarżonych W. i A. M., niektóre z zarzutów powielaly się, wymagając zbliżonej argumentacji. Ponieważ Sąd odwoławczy musi się odnieść do wszystkich wniosków i zarzutów apelacji, ale nie musi tego czynić w formie wielokrotnych powtórzeń, Sąd zdecydował się pogrupować pewne wątki pojawiające się w apelacjach.

Obrońca oskarżonego C. T. zgłosił słuszne zastrzeżenia do sposobu wyliczenia przewożonych papierosów oraz ustalenia wysokości akcyzy narażonej na uszczuplenie. Korekta ilości papierosów nabytych przez grupę, a następnie wywiezionych do Niemiec nie jest jednak znacząca. Przypisana ilość 4 mln sztuk papierosów przywiezionych przez D. D. znajduje oparcie w relacjonowanej przez niego ilości 40 transportów po 500 kartonów po 200 papierosów każdy. Podobnie Z. D. wyjaśnił, że przewiózł po 2 transporty miesięcznie przez 59 miesięcy, każdorazowo po 500 kartonów zawierających po 200 papierosów, co daje liczbę 11,8 mln sztuk papierosów. Tylko w przypadku M. B. zawarte jest stanowcze stwierdzenie o przywozie miesięcznie po 400.000 papierosów, a w miesiącach letnich „do 600.000 papierosów w transporcie”. Sąd powinien ustalić minimalną pewną ilość papierosów, tymczasem dla miesięcy letnich jest to wartość maksymalna, może zatem przywiezionych zostało mniej papierosów. Dlatego pewnym ustaleniem jest przyjęcie, że M. B. dostarczał po 2 transporty miesięcznie, każdy zawierający po 200.000 papierosów przez 52,5 miesiąca. Razem daje to 21 mln sztuk papierosów, o 200.000 sztuk mniej niż ustalili to Sąd I instancji. Takiej też, niewiele znaczącej zmiany dokonano w zaskarżonym wyroku. Ponieważ w zakresie czynu opisanego w art. 258 §1 k.k. opis dotyczy zachowania M. B., którego sprawa nie została jeszcze rozpoznana, korekta nie była możliwa w chwili obecnej. W zakresie czynów stanowiących przestępstwa skarbowe zmiana taka została dokonana już w niniejszym wyroku. Oskarżeni M. B., Z. D., D. D. i R. B. w toku postępowania przygotowawczego wskazywali jak często przyjeżdżali z papierosami do S., jakie ich ilości przywozili, a informacje przez nich przekazywane weryfikowane były przez informacje uzyskane przez oskarżyciela a dotyczące połączeń i logowania się telefonów oraz przelewów na rzecz M. B. i D.. Późniejsza próba wycofania się z wcześniejszych wyjaśnień, nie była przekonująca, tym bardziej, że sami zainteresowani nie potrafili wskazać racjonalnych przyczyn odwołania swoich wyjaśnień.

Obrońca C. T. podniósł, że dysponując wersjami operującymi ilościami przewożonych, zwłaszcza do Niemiec, papierosów, Sąd I instancji mając pewny zakres niepewności, powinien przyjmować wersję najkorzystniejszą dla oskarżonych. Rzeczywiście w zaskarżonym wyroku pojawiały się ilości papierosów określone widełkowo (np. na 10 stronie zaskarżonego wyroku w pierwszym akapicie od góry widnieje zapis „przy przewożeniu co najmniej po 80 000 – 120 000 sztuk papierosów”), które sugerowałyby przyjmowanie różnych niepewnych wersji, jednak jeśli zestawili się ilość papierosów przewożonych jednym kursem, liczbę kursów oraz uzyskaną sumę przewiezionych papierosów, okazuje się, że problem jest pozorny. Używając minimalnej wartości 80 000 sztuk papierosów przewiezionych w jednym kursie, przemnożonych przez 78 transportów, uzyskana suma 6.240.000 papierosów, jest dokładnie taka sama, jak ustalona przez Sąd I instancji. Oznacza to, że mimo zakreślenia pewnych ram ilości papierosów przewożonych jednym kursem, Sąd przyjmował wersję najkorzystniejszą dla oskarżonych. R. B. tak jak podnosi to obrońca C. T. wykazywał, że nie jeździł w stałe dni, tylko różnie, czasami po kilka dni pod rząd, a czasami z przerwami (k. 1328). Oskarżony ten jednak spiął klamrą te rozważania, podając łączną liczbę dokonanych transportów, co pozwoliło na poczynienie takich ustaleń, które są obecnie kwestionowane przez skarżącego. Nie można natomiast zaakceptować wybiórczego wyjmowania z wyjaśnień współoskarżonego tych kwestii, które są korzystne dla oskarżonego, pomijając pozostałe. Jeżeli transporty wykonywane były nieregularnie, ale istnieje możliwość ich zsumowania, to nie ma podstaw by kwestionować wyliczenia dokonane przez Sąd meriti. W swoich zarzutach obrońca C. T. podniósł również (odwołując się do wyjaśnień A. Ł.), że podczas jednego z kursów dokonanych przez tego oskarżonego przewożonych było 50.000 sztuk papierosów, innym razem papierosów było 17 szt. w paczce. Obrońca jakby nie baczy na fakt, że informacje te pojawiły się w wyjaśnieniach na k. 3442, w których A. Ł. przyznał

się do dokonania dwóch transportów papierosów, próbując minimalizować swój udział w przestępstwach, podczas gdy ostatecznie został prawomocnie skazany za co najmniej dwukrotny przewóz po 80.000 sztuk papierosów i tego wyroku nie zaskarżył, co podważa wiarygodność jego wcześniejszych wyjaśnień. Zarzut ten okazał się nietrafny.

Kończąc wątek ilości przewożonych papierosów, a propos zarzutu obrońcy oskarżonego D. S., który podniósł, że nie zbadano w drodze eksperymentu, czy do samochodów w ogóle wchodzi 80.000 sztuk papierosów, należy wskazać, że doświadczenie zawodowe sędziego podpowiada, iż typową ilością przemycanych papierosów przy jednym transporcie jest raczej ilość opiewająca na 105-120 tys. papierosów, co daje pewien obraz działalności i szkodliwości społecznej grupy T. P. i P. R. (potwierdzając przy tym pojawiające się narzekania, że hurtownicy przejęli rynek w Niemczech, zostawiając małe nisze dla nich). Zamiast przeprowadzać eksperyment procesowy wystarczy odwołać się do protokołów oględzin samochodów zatrzymanych w trakcie działalności grupy. I tak 13.10.2009r. w F. (...) kierowanym przez R. B. ujawniono 134 800 sztuk papierosów. Dwa miesiące później w innym Focusie kierowanym przez tego samego oskarżonego ujawniono 80.000 sztuk papierosów. W N. (...) w dniu 8 stycznia 2010r. znaleziono 115.180 sztuk papierosów. Wszystko to samochody segmentu C, czyli kompaktowe. W większych samochodach: V. zatrzymanym 8.04.2010r. ujawniono 242.700 sztuk papierosów, a w dniu 16.12.2009r. w kierowanym przez M. B. C. (...) ujawniono 314.000 sztuk papierosów. Jedyny raz, gdy ujawniono mniejszą ilość przemycanych papierosów, to zatrzymany dużo wcześniej, bo 23.11.2007r. M. kierowany przez M. K., w którym znaleziono 39.980 sztuk papierosów. Dlatego zważywszy na dokonane oględziny i wyjaśnienia R. B., należało uznać, iż ustalenia poczynione przez Sąd I instancji są wiarygodne i z pewnością nie są zawyżone. Dodać należy, że ustalenia Sąd odnośnie ilości wywożonych do Niemiec papierosów opiewają na około 11 mln papierosów, podczas gdy M. B., Z. D. i D. D. przywieźli 36,8 mln sztuk papierosów. W związku z tym nie uwzględniono zarzutów dotyczących oceny dowodów oraz ustaleń faktycznych dotyczących ilości przewożonych w poszczególnych fazach papierosów, poza zmniejszeniem ilości przywożonych przez M. B. o 200.000 sztuk papierosów.

A propos zarzutu obrońcy oskarżonego D. S., który podniósł, że nie wskazano przepisu rangi ustawowej, który by zakazywał przewożenia papierosów z Polski do Niemiec, należy poczynić zastrzeżenie ogólnej natury, iż przepisy części szczególnej materialnego prawa karnego skarbowego generalnie tworzą dwa typy czynów zabronionych: reglamentacyjnych, zakazujących pewnych zachowań i fiskalnych. Do pierwszej kategorii należą wszelkie rodzaju zakazy, często o pozafiskalnym rodowodzie, jak np. zakaz importu skór foczych. Do tej kategorii należał zakaz przywozu papierosów do dnia 30 kwietnia 2004r. Od tego czasu przywóz papierosów penalizowany jest przez przepisy o charakterze fiskalnym, co oznacza, iż każdy może przywieźć papierosy ponad limity turystyczne, o ile wcześniej oznaczy je znakami skarbowymi akcyzy. Import wyrobów papierosowych podlega akcyzie na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009r. Nr 3, poz.11 ze zm.). Oznacza to, że osoby, które dokonały przywozu papierosów J. (...) na terytorium Polski dopuściły się czynu z art. 63 k.k.s. w zbiegu z art. 86 k.k.s. (w odpowiednim typie wyrażonym w poszczególnych paragrafach tych artykułów). Z chwilą zaś nabycia tych wyrobów przez M. B., Z. D. i D. D. na zlecenie T. P. i P. R., dopuścili się oni czynów z art. 65 k.k.s. w zbiegu z art. 91 k.k.s. (znów, w zależności od kwoty cła i akcyzy, w odpowiednich typach tych czynów zabronionych). Realizacja poszczególnych form sprawczych, w szczególności „nabywa”, „przewozi”, „przechowuje”, stanowi o realizacji znamion tego czynu. Co więcej, „nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony” również podlega opodatkowaniu akcyzą (art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawy z 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym), co przeczy zarzutowi 1. apelacji obrońcy oskarżonego C. T., jak również zarzutowi apelacji obrońcy oskarżonego D. S..

Odpowiednio obie te sytuacje unormowane były pod rządami ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257) – art. 4 ust. 1 pkt 4 i ust. 3. Z przepisów tych wynika, że niedopuszczalne było nabywanie papierosów nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, bez takiego ich oznaczenia. Wszelkie dalsze zachowania, od momentu ich nabycia były penalizowane przez przepisy art. 65 §1 k.k.s. i art. 91 §1 k.k.s. Przepisy te stanowią ogólnospawcze typy czynów zabronionych, stąd możliwe jest ich popełnienie przez każdą osobę podlegającą odpowiedzialności karnej, w przeciwieństwie do np. art. 54-56 k.k.s., których sprawcą może być tylko podatnik.

Możliwa jest zatem odpowiedzialność Z. D. i D. D. jako pierwotnych nabywców papierosów, T. P. i P. R., który nabywali od nich papierosy, R. B., M. K., C. T., D. S. i B. S. dopuszczających się przewozu papierosów, wreszcie C. T., D. S. i B. S., czy też M. K., współdziałających przy popełnieniu przestępstwa przez nabywców czy przewoźników papierosów. Wszystkie formy sprawstwa, czyli w tych przypadkach współsprawstwo są jak najbardziej dopuszczalne. Jediną korektę, jaką poczynił w związku z tym Sąd odwoławczy, polegała na zastąpieniu zwrotu „współdziałał we wprowadzeniu na polski obszar celny” nabyciem wprowadzonych na polski obszar celny papierosów. Po pierwsze, nie znajduje uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym koncepcja udziału T. P. i P. R. we wprowadzeniu papierosów na polski obszar celny, po drugie, koncepcja ta nie odpowiada przyjętej kwalifikacji dotyczącej przepisów art. 65 i 91 k.k.s., a nie 63 i 86 k.k.s., wreszcie po trzecie, niezrozumiałym byłoby przypisywanie T. P. i P. R., udziału we wprowadzaniu na polski obszar papierosów, a nie czynienie tego w odniesieniu do pierwotnych nabywców papierosów, czyli Z. D. i D. D..

Gros zmian dokonanych przez Sąd odwoławczy polega na wyeliminowaniu podatku VAT z opisu czynu i dostosowania wysokości należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie do tej zmiany oraz korekty wysokości akcyzy, której wyliczenie słusznie kwestionował obrońca C. T..

Wszystkim oskarżonym, oprócz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej przypisano czyny polegające na paserstwie akcyzowym w zbiegu z paserstwem celnym. Oznacza to, że dla ustalenia typu czynu z art. 65 k.k.s., czy chodzi o typ podstawowy z art. 65 §1 k.k.s., typ uprzywilejowany małej wartości z art. 65 §3 k.k.s., czy też nadzwyczajne obostrzenie z uwagi na wartość dużą lub wielką, ważna jest tylko wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie. Podobnie w przypadku czynu z art. 91 §1 k.k.s., jego form uprzywilejowanych i kwalifikowanych, liczy się tylko wartość cła narażonego na uszczuplenie. Dla żadnego z tych typów czynów zabronionych nie ma znaczenia podatek od towarów i usług (VAT), zatem nie należy on do znamion czynów przypisanych oskarżonym. Nie oznacza to, że oskarżeni nie narazili tego podatku na uszczuplenie. Wręcz przeciwnie, ominęli oni płacenie go w sposób bezprawny. Nie wyczerpali jednak w ten sposób znamion czynów z art. 65 ani 91 k.k.s., stąd generalna zmiana, jakiej dokonał Sąd odwoławczy polegała na wyeliminowaniu z opisu czynów II, III, V, VI, XII, XIII, XIV, XV i XVII podatku VAT i skorygowaniu wartości łącznej należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie.

Druga zasadnicza zmiana w opisach czynów przypisanych oskarżonym wiązała się z wyliczeniem podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie.

W ocenie Sądu odwoławczego istniejący pod rządami ustawy o podatku akcyzowym z 2004r. system podatku akcyzowego o stawce mieszanej kwotowo-procentowej nie znajdował zastosowania do papierosów J. (...), które nigdy nie miały ceny detalicznej nadrukowanej na opakowaniu jednostkowym, chociażby z tego tytułu, iż nigdy nie były dopuszczone do obrotu na terytorium Unii Europejskiej. Nowa ustawa z 2008r. przewidywała istnienie sytuacji, gdy papierosy powinny być oznaczone ceną detaliczną, ale gdy nie została ona nadrukowana na opakowaniu i w takim przypadku nakazała (art. 99 ust. 8 i 9) wyliczać maksymalną cenę detaliczną jako trzykrotność średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów. Jej wysokość ogłaszał na kolejne lata Minister Finansów i od 1.01.2010r. taka wysokość funkcjonowała w obiegu prawnym. Do tej daty brak było jednak podstawy do ustalania stawki podatkowej mieszanej, stąd Sąd stosował stawki minimalne, również ogłaszane przez Ministra Finansów. Dlatego dla okresu od 17.12.2004r. Sąd przyjął stawkę 115,80 zł za 1.000 sztuk papierosów ogłoszoną w Dz. U. z 2004r. Nr 256, poz. 2569). Od dnia 25.03.2005r. obowiązywała stawka 129,44 zł za 1.000 sztuk papierosów ogłoszona w Dz. U. z 2005r. Nr 40, poz. 381. Od dnia 21.03.2006r. weszła w życie stawka 150 zł za 1.000 sztuk papierosów, ogłoszona w Dz. U. z 2006r. Nr 38, poz. 263. Od 1.08.2007r. obowiązywała stawka 146,33 zł za 1.000 sztuk wynikająca z Dz. U. z 2007r. Nr 128, poz. 888. Od 4.04.2008r. weszła w życie stawka 181,72 zł wynikająca z Dz. U. z 2008r. Nr 48, poz. 283. Wreszcie od 23.02.2009r. obowiązywała stawka 196,16 zł za 1.000 sztuk papierosów ogłoszona w Dz. U. z 2009r. Nr 22, poz. 123. Od 1.01.2010r., gdy ogłoszono wysokość średniej ważonej ceny sprzedaży papierosów miała zastosowanie stawka mieszana 146,83 zł za 1.000 sztuk + 31,41% ceny maksymalnej, przez którą rozumiano trzykrotność ceny średniej ważonej, która w 2010r. wynosiła 456,84 zł 1.000 sztuk (obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 26 lutego 2011r. w sprawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów oraz średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia w roku 2010 – M. P. Nr 15, poz. 154). Stawka podatku akcyzowego w 2010r. wyniosła zatem 146,83

zł + 31,41%*3*456,84 zł, czyli 577,31 zł za 1.000 sztuk papierosów. Takie też stawki zastosował Sąd do papierosów nabytych i przewiezionych do S. przez M. B., Z. D. i D. D., a następnie nabytych przez T. P. i P. R.. Oznacza to, że przy zastosowaniu minimalnych ilości przywiezionych miesięcznie przez M. B. wysokość akcyzy wyniosła:

- w czasie obowiązywania stawki 129,44 zł/1000 sztuk – 215.906 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 150,00 zł/1000 sztuk – 979.800 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 146,33 zł/1000 sztuk – 468.256 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 181,72 zł/1000 sztuk – 781.396 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 196,16 zł/1000 sztuk – 804.256 zł,
- w czasie obowiązywania stawki mieszanej 750.503 zł,

co daje razem 4.000.117 zł.

W odniesieniu do papierosów przywożonych przez Z. D. wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie wyniosła:

- w czasie obowiązywania stawki 115,80 zł/1000 sztuk – 69.480 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 129,44 zł/1000 sztuk – 302.113 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 150,00 zł/1000 sztuk – 489.000 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 146,33 zł/1000 sztuk – 234.128 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 181,72 zł/1000 sztuk – 399.784 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 196,16 zł/1000 sztuk – 431.552 zł,
- co daje razem 1.926.957 zł.

W przypadku oskarżonego D. D. wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie wyniosła:

- w czasie obowiązywania stawki 115,80 zł/1000 sztuk – 27.792 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 129,44 zł/1000 sztuk – 93.197 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 150,00 zł/1000 sztuk – 84.000 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 146,33 zł/1000 sztuk – 93.651 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 181,72 zł/1000 sztuk – 159.914 zł,
- w czasie obowiązywania stawki 196,16 zł/1000 sztuk – 204.006 zł,
- co daje razem 662.560 zł.

Do czynu XIV przypisanego D. D. zastosowana została stawka 158,36 zł za 1000 sztuk + 31,41% ceny maksymalnej, czyli przy zastosowaniu ceny średniej ważonej ogłoszonej w M. P. z 2012r. poz. 91, 158,36 zł + 501,71 zł za 1000 sztuk.

Łącznie w odniesieniu do papierosów nabytych przez T. P. i P. R. wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie wyniosła 6.589.634 zł. Takiej też korekty dokonano w odniesieniu do czynów przypisanych tym oskarżonym. Stawki akcyzy wskazane powyżej zostały też zastosowane w odniesieniu do zachowań pozostałych oskarżonych, stąd korekty wysokości podatku akcyzowego co do czynu III przypisanego C. T., czynu V przypisanego D. S., czynu VI przypisanego

B. S., czynu XV przypisanego R. B. i czynu XVII przypisanego M. K.. Stosowne zmiany znalazły się w wyroku, a ich opis w dalszej części uzasadnienia.

Sąd odwoławczy nie znalazł natomiast podstaw do zmiany wysokości wyliczonego cła narażonego na uszczuplenie. Analiza przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987r. w sprawie nomenklatury scalonej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, wskazuje, że wyliczenia te są prawidłowe. Strony nie naprowadziły też argumentów wskazujących, by cło zostało błędnie ustalone, stąd też w tej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

W kilku apelacjach pojawiły się zarzuty obrazy art. 424 k.p.k. poprzez niewłaściwe – zdaniem skarżących – sporządzenie uzasadnienia przez Sąd I instancji. Sąd ten dysponuje jednak pewną autonomią przy konstruowaniu uzasadnienia, ustalaniu sposobu jego sporządzenia i o ile zawiera ono elementy wskazane w art. 424 §1 i 2 k.p.k., należy uznać je za prawidłowe. Sąd odwoławczy nie jest natomiast powołany do oceny szczegółowej zawartości uzasadnienia, a zwłaszcza nie jest recenzentem stylu, czy konstrukcji tego dokumentu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zasadniczo obraza art. 424 k.p.k. – poza przypadkami logicznej sprzeczności uzasadnienia z wyrokiem – nie może wpływać na treść wyroku, jako że zostaje sporządzone po ogłoszeniu wyroku. Niewłaściwe odczytywanie tego przepisu prowadziło też do niepotrzebnej rozbudowy uzasadnień. Sąd odwoławczy w tym składzie w pełni podziela te poglądy i nie dopatruje się obrazy przepisu art. 424 k.p.k. przez Sąd I instancji, jako że uzasadnienie to jest czytelne, logiczne, tak szczegółowe, jak wymagają tego obecnie obowiązujące przepisy i mimo, że w kilku miejscach Sąd odwoławczy wyraża własne, odmienne oceny i ustalenia, to nie oznacza, że uzasadnienie Sądu meriti nie poddaje się analizie, czy kontroli odwoławczej. Zarzuty obrazy art. 424 k.p.k. zostały w związku z tym uznane za oczywiście bezzasadne.

Sąd odwoławczy w zasadzie konsekwentnie wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym usiłowanie popełnienia przestępstw z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §1 k.k.s. Sąd I instancji w ślad za prokuratorem przyjął taką kwalifikację, jakby nie bacząc na to, że czyny z art. 65 i 91 k.k.s. są czynami z narażenia. Ustawodawca w przepisach art. 65 i 91 k.k.s. posługuje się pojęciem akcyzy i cła narażonego na uszczuplenie. Zgodnie z art. 53 §28 k.k.s. narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej „jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia – co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić”.

Po pierwsze, oznacza to, przekładając na realia niniejszej sprawy, że już stan, w którym papierosy zostają podzielone na kartony dla poszczególnych odbiorców, zapakowane do samochodu osobowego, którym podejmowana jest podróż do celu, to stan, w którym zaistnienie uszczerbku jest wysoce prawdopodobne, czyli doszło do dokonania czynu. Po drugie, już w chwili nabycia przez M. B., Z. D. i D. D. papierosów pochodzących z przemytu, doszło do dokonania czynu zabronionego, zatem kolejne etapy realizacji czynu przez tę samą zorganizowaną grupę przestępczą, nie mogą wracać do stadium usiłowania. W związku z tym wyeliminowano z kwalifikacji prawnej usiłowanie paserstwa celnego w zbiegu z usiłowaniem paserstwa akcyzowego. Jedyny problem natury procesowej wiązał się z czynem XIV przypisanym D. D., który został przypisany mu wyłącznie w formie usiłowania paserstwa akcyzowego i celnego. Ponieważ apelacja została wniesiona wyłącznie na korzyść oskarżonego, w tym zakresie Sąd odwoławczy nie dokonał korekty kwalifikacji prawnej z uwagi na kierunek środka zaskarżenia. We wszystkich pozostałych przypadkach dokonanie paserstwa akcyzowo-celnego było już ustalone w kwalifikacji prawnej w zbiegu z usiłowaniem takiego czynu, stąd eliminacja usiłowania nie pogarszała sytuacji prawnej pozostałych oskarżonych.

Kolejna kwestia wymagająca zmiany zaskarżonego wyroku, to kwestia przyjęcia właściwego typu uprzywilejowanego czynu przypisanego oskarżonym. Dotyczy to czynu III przypisanego C. T., czynu V przypisanego D. S., czynu VI przypisanego B. S., czynu XV przypisanego R. B. i czynu XVII przypisanego M. K.. Kodeks karny skarbowy przyjmuje bowiem zarówno w art. 65 §3 k.k.s., jak i w art. 91 §3 k.k.s. istnienie typów uprzywilejowanych, jeżeli wartość odpowiednio akcyzy lub cła narażonego na uszczuplenie nie przekracza wartości małej. Wartość mała to kwota nieprzekraczająca 200-krotności wysokości minimalnego wynagrodzenia w chwili czynu.

Ponieważ czyn XVII przypisywany M. K. zakończył się w 2008r. wartość mała wynosiła 200*1126 zł, czyli 225.200 zł. Ustalona wobec tego oskarżonego wartość akcyzy wyniosła 193.518 zł, a wysokość cła – 29.030,4 zł. Oznacza to, że czyn z art. 91, jak i z 65 k.k.s. zostały popełnione w wysokości małej i dlatego przyjęto kwalifikację prawną czynu XVII z art. 65 §3 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s.

Czyn III przypisywany C. T. i czyn XV przypisywany R. B. zakończyły się w 2009r. w związku z czym wartość mała wynosiła 200*1276 zł, czyli 255.200 zł. Ponieważ wysokość cła przypisywanego C. T. wynosiła 201.596 zł, należało w kwalifikacji prawnej w miejsce art. 91 §1 k.k.s. przyjąć art. 91 §3 k.k.s. Również w przypadku czynu R. B. wysokość cła wyniosła 144.770 zł, czyli wartość małą, w związku z tym, także i w tym przypadku w kwalifikacji prawnej w miejsce art. 91 §1 k.k.s. należało przyjąć art. 91 §3 k.k.s.

Ponieważ czyn V przypisywany D. S. i czyn VI przypisywany B. S. zakończyły się w 2010r., wartość mała wynosiła 200*1317, czyli 263.400 zł. Wysokość cła przypisywanego D. S. wynosiła 143.770 zł, a B. S. – 183.052 zł, czyli nie przekraczały progu wartości małej. W związku z tym w kwalifikacji prawnej czynów V i VI w miejsce art. 91 §1 k.k.s. przyjęto art. 91 §3 k.k.s.

W odniesieniu do czynów czynu III przypisanego C. T., czynu V przypisanego D. S., czynu VI przypisanego B. S. i czynu XV przypisanego R. B. zmiana ta nie wpływała na wymiar kary, gdyż w ich przypadku podstawą wymiaru kary był zawsze art. 65 §1 k.k.s. Natomiast w przypadku czynu XVII przypisanego M. K. zmiana ta musiała spowodować zmianę orzeczenia o karze, gdyż zmieniła się podstawa wymiaru kary.

Wbrew też temu, co podnoszą obrońcy oskarżonych, Sąd prawidłowo określił zakres podmiotowy grupy zorganizowanej. Przede wszystkim sama grupa stworzona przez T. P. i P. R. miała charakter zorganizowanej grupy przestępczej. Przemawia za tym fakt istnienia wyraźnego kierownictwa, trwałości działania grupy, podziału ról i szeregu zachowań wskazujących na zorganizowany charakter prowadzonej działalności przestępczej. Grupa trwała przez 5 lat i kwartał, co już samo w sobie powinno wskazywać na to, że nosiła charakter grupy zorganizowanej. Trwanie przez tak długi czas możliwe było tylko z uwagi na podjęte środki zaradcze, takie jak podział ról i ograniczenie kontaktu pomiędzy poszczególnymi członkami grupy. W rezultacie w sytuacji „wpadki” ograniczono ryzyko ujawnienia dalszych powiązań pomiędzy członkami grupy, gdyż osoby funkcjonujące na niższych szczeblach w grupie nie mogły ujawnić osób, których nie znały. Kolejnym elementem trwałości był dobór osób funkcjonujących na średnim szczeblu zarządzania grupą. Oni, ze względu na ilość znanych osób, zarówno z kierownictwa grupy, jak i spośród osób funkcjonujących na najniższych stanowiskach w grupie, mogli w razie ujawnienia wyrządzić znaczne szkody grupie. C. T. i D. S. z punktu widzenia działalności przestępczej wykazali się daleko posuniętą przestępczą solidarnością, a w sytuacji, gdy nawet T. P. (k. 5782-5783) i P. R. (k. 5776-5777) w końcowej fazie postępowania przygotowawczego przyznali się do udziału w przewozie papierosów przemycanych do Polski i wskazali, że papierosy te nie były oznaczane polskimi znakami akcyzy, to C. T. i D. S. nie ujawnili nikogo, nie przyznając się do zarzucanych czynów. W zasadzie poza nimi, tylko M. K. wykazał się tak daleko posuniętą lojalnością wobec grupy. Miało to znaczenie dla ustalenia, że zaangażowanie C. T. i D. S. w przestępczość zorganizowaną jest tak daleko posunięte, iż uniemożliwia uznanie kar nieizolacyjnych za właściwe dla osiągnięcia celów kary.

Wreszcie, za przyjęciem istnienia zorganizowanej grupy przestępczej przemawiają powiązania psychologiczne i socjologiczne pomiędzy członkami grupy. W sytuacji zatrzymania przewożonych papierosów, poszczególni członkowie (M. B., D. D., R. B.) mogli liczyć na wsparcie w postaci uzyskania środków przeznaczonych na spłatę kar i zobowiązań publicznoprawnych lub na zakup kolejnych papierosów niezbędnych do funkcjonowania grupy. Poczucie wspólnoty i wspierania się w trudnej sytuacji utwierdza Sąd odwoławczy w przekonaniu, że ustalenia Sądu meriti co do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej są trafne, a argumentacja, iż oskarżeni działali w granicach zwykłego współsprawstwa jest nieprzekonujące.

Grupa była zorganizowana nie tylko z uwagi na wewnętrzną strukturę minimalizującą ryzyko wpadki, ale także z uwagi na podejmowane środki ostrożności o charakterze technicznym. W tym zakresie zwraca uwagę dbałość o częste wymiany kart SIM i telefonów. Te elementy pomogły oskarżonym utrzymać działalność grupy w tajemnicy

przed organami ścigania przez ponad 5 lat, co pozwala ocenić przyjęty model organizacji za skuteczny i trwały. W konsekwencji należało uznać, że grupa zorganizowana i kierowana przez T. P. miała charakter zorganizowanej grupy przestępczej. Struktura grupy, środki ostrożności, wynajmowanie pojazdów i garaży należało do T. P. i poczynione w opisie czynu I. ustalenia faktyczne były prawidłowe. Drugą pozycję w strukturze grupy pełnił P. R. i jego rolę należy ocenić jako współdecydowanie w wielu kwestiach dotyczących funkcjonowania grupy. Pełnił bardzo istotną rolę, a relacjonowane przez innych oskarżonych działania P. R., straszącego, grożącego członkom grupy (k. 2217), „(...)” (k. 2317 i nast.) i wywołującego ich obawy, sprzyjały dyscyplinowaniu członków grupy. P. R. jako (...) lub P. mieszkającego piętro niżej od T. P. wskazywał M. B. (k. 1809-1820), B. S. (k. 1822-1828). Mimo zatem, że P. R. określany był jako współrzędny w grupie, gdyż ani on, ani T. P. nie wydawali sobie poleceń (k. 2313-2318), to jednak decydujący głos przypadał T. P.. Takie usytuowanie P. R. w grupie, wbrew twierdzeniom apelacji jego obrońcy adw. J. Ł., nie przemawia za usytuowaniem go na szczeblu średnim, jak C. T., czy D. S., ale za przyjęciem, iż kierował on zorganizowaną grupą przestępczą. Wyjaśnienia R. B., M. B. i B. S. wskazują zaś na decyzje podejmowane przez P. R. samodzielnie, niemal równą pozycję w grupie z T. P.. Kierowanie zaś grupą to podejmowanie istotnych decyzji, zarządzanie działaniami grupy i działania przypisywane P. R. pod tą kategorią niewątpliwie należy zaliczyć. W konsekwencji należało uznać zarzuty i wnioski apelacji obrońcy oskarżonego P. R. za nieprzekonujące.

Rola C. T. w grupie polegała na zwerbowaniu co najmniej 4 osób przewożących papierosy na terytorium Niemiec, a jak wspomniano przewożenie papierosów bez oznaczenia polskimi znakami akcyzy i bez uiszczenia cła, stanowi przestępstwo z art. 91 i 65 k.k.s. Pilotowanie przewoźników i wypłacanie im wynagrodzenia pozwalało na przyjęcie współdziałania w przestępstwie. Wbrew temu, co podnosi obrońca C. T. możliwe było przypisanie jego mandantowi osobistego przewożenia papierosów, jeśli zważy się, że R. B. przypisano działanie od co najmniej czerwca 2009r., a C. T. miał dokonywać osobistych przewozów wcześniej. Ustalenie, że miało to miejsce od stycznia 2008r., gdy C. T. przestał pływać na statkach wycieczkowych, a przed czerwcem 2009r., gdy zaczął kursować R. B. nie jest ustaleniem dowolnym, ani sprzecznym z wyjaśnieniami R. B..

D. S. w ramach grupy wykonywał prace łączące działania osób przywożących papierosów ze wschodniej Polski, z osobami wywożącymi papierosy do Niemiec. Wynajmował w tym celu samochody, przygotowywał papierosy do wywozu, ładował je, podstawił zamówione samochody, a także pilotował przewoźników. Ustalenie poczynione na podstawie wyjaśnień B. S., R. B. wspierane są przez bogatą dokumentację fotograficzną wykonaną przez Policję, wówczas gdy jej funkcjonariusze wiedzieli o zakresie działania grupy. Na zdjęciach widać B. S., P. R. i inne osoby wnoszące i wynoszące charakterystyczne kartony z papierosami (na marginesie podważające twierdzenia o mniejszej ilości papierosów zapakowanych w sztangach i workach), jak również wjeżdżających do tego garażu P. (...), D. (...), C., R. (...), M., A. (...) (k. 5406-5616). Jak już wspomniano, gdyby papierosy były oznaczone polskimi znakami akcyzy, nikt nie stawiałby zarzutu oskarżonym za zachowania popełnione do granicy polsko-niemieckiej. Istota ich zachowania polegała jednak na tym, że współdziałali w grupie mającej na celu nabycie i przewóz papierosów nie oznaczonych polskimi znakami akcyzy. Natomiast przestępstwa celne, jako godzące we wspólne interesy finansowe Unii Europejskiej są ścigane niezależnie od miejsca ich popełnienia, czyli także na terytorium Niemiec (art. 3 §3a i 5 k.k.s.). Odnosząc się do zarzutu obrońcy oskarżonego D. S. jakoby uchybiono przepisom postępowania przez nieprzeprowadzenie opinii z zakresu grafoskopii odnośnie podpisów złożonych przez tego oskarżonego na umowach najmu samochodów służących do przewozu papierosów, należy wskazać, iż dowód z opinii biegłego przeprowadzany jest tylko wówczas, gdy stwierdzenie istotnych okoliczności wymaga wiadomości specjalnych. Tymczasem, jeśli uwzględni się charakterystyczny podpis oskarżonego uwidoczniony na protokole przesłuchania oskarżonego (k. 1356) i na kserokopii dowodu osobistego (k. 1355), a następnie oceni się podpisy złożone na kwestionowanych umowach (k. 2154 i nast.), to biorąc pod uwagę właśnie charakterystyczne kreślenie litery S, małej litery z i dalszy wygląd podpisu, stwierdzić należy, iż do ustalenia, że autorem podpisu na umowie najmu pojazdów był oskarżony D. S., nie były potrzebne wiadomości specjalne. W związku z tym, ten zarzut także okazał się bezzasadny.

Nie przekonuje argumentacja obrońcy oskarżonego B. S., jakoby reprezentowany przez nią oskarżony nie wiedział, iż działa w zorganizowanej grupie przestępczej. Fakt, iż nie znał wszystkich pozostałych członków grupy nie świadczy o tym, że nie znał realiów dobrze zorganizowanej funkcjonującej dłuższy czas grupy, w której istniał podział ról i zysków.

Również apelacja obrońcy M. K. nie przekonuje w tym zakresie, w jakim próbował on wykazać, iż oskarżony M. K. nie miał świadomości funkcjonowania w grupie, w szczególności tego, iż wynajmowane przez niego samochody służyły do przewozu papierosów za granicę. Oskarżony został ujęty w dniu 23 listopada 2007r. gdy przewoził samochodem M. (...) należącym do A. P. 39.980 sztuk papierosów. Miał zatem świadomość, iż papierosy należące do grupy przewożone są za granicę. Tymczasem wypożyczenia samochodów użytych do tych przewozów nastąpiły w okresie od 18 lutego 2008r. do 30 września 2008r., zatem już po zatrzymaniu przewożonych papierosów. W związku z tym nie przekonuje twierdzenie, jakoby M. K. nie miał świadomości do czego mają zostać wykorzystane wynajmowane przez niego samochody. Czyniąc to w ramach podziału ról w grupie brał w niej udział. Sąd odwoławczy nie podziela również argumentacji obrońcy oskarżonych Z. D. i D. D. jakoby reprezentowani przez nią mandanci nie uczestniczyli w grupie. Obaj oskarżeni przez ponad 4 lata zaopatrywali grupę w papierosy, mając stałą rolę w grupie. Mieli świadomość wielości osób zaangażowanych w tą działalność, wiedząc o zmieniających się osobach odbierających papierosy. Część pieniędzy wypłacana była oskarżonym po dokonaniu sprzedaży papierosów odbiorcom, co spowodowało, iż stali się oni uczestnikami podziału zysków w grupie.

Ustalona zaś przez Sąd I instancji ilość papierosów przywożonych przez Z. D. i D. D. opiera się na ich wyjaśnieniach, które później nieprzekonująco próbowali zmienić.

Przechodząc do oceny zarzutów i wniosków apelacji obrońcy oskarżonych A. i W. M. wskazać należy, iż Sąd odwoławczy uznał większość podniesionych zarzutów za istotne, gdyż wpływające na treść wyroku, natomiast pozostałe np. zarzut błędnego ustalenia, iż oskarżeni są rodzicami K. P., mimo ich trafności, na treść wyroku wpłynąć nie mogły.

Przede wszystkim jednak wskazać należy, iż w części dotyczącej tych oskarżonych proces miał charakter poszlakowy. Słusznie ich obrońca podniósł w toku rozprawy odwoławczej, iż w sprawie nie ma ani jednego dowodu wskazującego na to, że T. P. przekazał teściom pieniądze w celu ich „wyprania”. T. P. nie wyjaśnił, aby takie pieniądze przekazywał A. i W. M.. A. i W. M. wyjaśniali skąd posiadali pieniądze przeznaczone na zakup i przewalutowanie koron, nie wspominając, by pieniądze te pochodziły od T. P. lub w ogóle od jakiejś osoby związanej z popełnianiem przestępstw. Nie ma dowodów rzeczowych, zwłaszcza dokumentów wskazujących na przekazywanie pieniędzy pomiędzy grupą T. P. a małżeństwem M.. Zresztą na bardzo ograniczone kontakty między T. P. a W. i A. M. zwracali uwagę funkcjonariusze analizujący bilingi telefoniczne (k. 5375).

Poszlaki wskazujące na sprawstwo oskarżonych sprowadzały się do tego, że Sąd I instancji w ślad za prokuratorem uznał, iż nieznanne jest źródło pochodzenia pieniędzy, które w okresie od 1 stycznia 2005r. były wpłacane na konto A. i W. M., a nadto istnieje zbieżność czasowa pomiędzy wynajmowaniem samochodów służących do przemytu papierosów z Polski do Niemiec oraz datami wpłat koron i ich przewalutowaniem. Zbieżność ta dotyczy kilku – kilkunastu dni, zatem nie jest to ścisły i stały związek pomiędzy przemytami a wpłatami. Sąd oparł się w tej mierze na analizie kryminalnej (k. 3115-3138), której autor wskazywał, że korzystając z kwoty wyjściowej 238 tys. zł, oskarżeni w ciągu 4 lat zwiększyli ją do co najmniej 500 tys. zł. Ponieważ założył, iż oskarżeni nie potrafią wskazać źródła owych 238.000 zł kwoty wyjściowej, uznał, iż pochodzić one muszą z nieujawnionych źródeł. Jednocześnie we wnioskach analizy znalazło się zalecenie zbadania stanu kont oskarżonych przed dniem 1 stycznia 2005r. Kolejny raport z analizy kryminalnej (k. 4271-4301) badający zbieżność czasową pomiędzy datami wynajęcia samochodów służących do przewożenia papierosów, a datami wpłat koron do banku przez A. lub W. M., zawarł we wnioskach stwierdzenie „Na podstawie sporządzonych schematów oraz powyższego zestawienia należy z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że konta walutowe A. i W. M. były wykorzystywane przez grupę T. P. do „prania” pieniędzy”. Duże prawdopodobieństwo jest jednak niewystarczające do przypisania komuś sprawstwa przestępstwa i tak też ocenia sprawstwo oskarżonych Sąd odwoławczy. Nie da się bowiem jednoznacznie ustalić, iż A. i W. M. nie korzystali z pieniędzy pochodzących od grupy T. P.. Nie da się jednak również ustalić, by z takich pieniędzy korzystali. Wątpliwości w tym zakresie muszą zaś być interpretowane na korzyść oskarżonych.

Raporty z obu analiz kryminalnych nie rozwiewają bowiem pewnych wątpliwości wynikających z faktu, że grupa T. P. otrzymywała zapłatę za dostarczone papierosy w euro, natomiast wpłaty dokonywane były w

walutach skandynawskich, głównie w koronach szwedzkich i duńskich. Sąd odwoławczy nie dopatruje się sensu dodatkowego przewalutowania. Podobnie nie sposób zracjonalizować zachowanie polegające na wpłacie koron, ich przewalutowania i wypłaty kwoty w złotych. Sąd orzekający w tym składzie w pełni podziela bowiem zapatrywania prawne wynikające z uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2013r., sygn. I KZP 19/13 (OSNKW 2014/1/1) mającej moc zasady prawnej, w którym Sąd stwierdził, że przestępstwo stypizowane w art. 299 §1 k.k. godzi w kilka dóbr chronionych prawem, w tym w „prawidłowe funkcjonowanie obrotu gospodarczego, wymiar sprawiedliwości lub prawa majątkowe”. Sąd doszedł do przekonania, że karalność przestępstwa z art. 299 §1 k.k. obejmuje wszystkie fazy wprowadzania „brudnych” pieniędzy do legalnego obrotu, odróżniając je od pieniędzy używanych w dalszym ciągu do nielegalnej działalności.

Przekładając to na grunt zachowań W. i A. M. nie sposób wskazać jaki był – z punktu widzenia legalizacji środków uzyskanych z działalności przestępczej - cel wpłaty koron do banku. Po przewalutowaniu, dość typowym działaniu maskującym, dokonywali oni wypłat pieniędzy w złotych. Pozostawienie złotych w banku miałyby typowy cel lokalizacji i maskowania „brudnych” pieniędzy, natomiast przewalutowanie i wypłata gotówki, w żaden sposób nie dawała podstaw do zalegalizowania tych środków. To drugi słaby punkt łańcucha poszlak skonstruowanych przez prokuratora i przyjętych przez Sąd I instancji.

Dodatkowo Sąd popełnia błąd merytoryczny, podchwycony przez obrońcę, dokonując przeliczenia 50.000 marek niemieckich na 10 złotych. Do notoriów należy, iż kurs marki niemieckiej opiewał na ponad 2 nowe złote, zatem była to wartość ponad 100.000 nowych złotych. Dodając do tego wartość 41.000 złotych uzyskanych ze sprzedaży jednostek uczestnictwa w funduszu (...) można wykazać, że oskarżeni dysponowali kwotą ponad 141.000 złotych już w 1994r., zatem do kwoty wyjściowej wskazanej w analizie kryminalnej brakowało im tylko 97.000 złotych i mieli 10 lat na jej uzyskanie. Dotychczasowe rozważania prowadzą do wniosku, że możliwe są dwie wersje, iż oskarżeni M. uzyskali kwotę wyjściową od T. P. i wersję przeciwną, przy czym ta ostatnia jest bardziej prawdopodobna.

W sytuacji procesu poszlakowego obrońca wybrał w swojej apelacji typową linię obrony polegającą na wykazaniu innego łańcucha poszlak, w tym przypadku wykazaniu, iż kwota wyjściowa 238.000 złotych została przez oskarżonych uzyskana przed dniem 1 stycznia 2005r., co notabene stanowi realizację pierwszego wniosku analizy kryminalnej z k. 3115 i nast.

Z przedstawionych Sądowi odwoławczemu dowodów z potwierdzenia przez (...) istnienia lokat założonych przez W. i A. M. wynika, że w dniach 29-31 grudnia 2004r. kończyły im się 4 lokaty po 100.000 złotych każda: trzyletnia lokata (...) założona na długo przed rozpoczęciem działalności przez T. P. oraz lokaty (...) na 100.000 złotych, lokata (...) na 100.000 złotych, będąca kontynuacją dwóch lokat po 50.000 złotych założonych w październiku 2004r. i lokata (...) na 100.000 złotych będąca kontynuacją lokaty o charakterystycznej wartości 100.208,51 zł trwającej od 29.10.2004r. (...). Poza tymi 4 lokatami wartymi 400.000 złotych, oskarżeni posiadali lokatę na 15.000,75 euro stanowiącej kontynuację dwóch lokat w euro rozpoczynających się 30.06.2004r. Ponadto w dniu 31.12.2004r. oskarżeni posiadali rachunek na 188.000 koron duńskich wskazany w analizie kryminalnej, a zatem w dniu poprzedzającym początek przypisywanego im czynu potrafili wyliczyć się na kwotę oscylującą wokół 535.000 złotych. Kwota ta znacznie przewyższała kwotę wyjściową wskazaną w analizie kryminalnej, wynoszącą 238.000 złotych, ba – zbliżoną do kwoty końcowej wynoszącej w październiku 2008r. 583.000 złotych, co prowadzi do prostego stwierdzenia, iż źródłem ich obrotu koronami nie musiały być środki uzyskane od T. P.. Przy braku dowodu potwierdzającego pochodzenie od niego środków finansowych, należało uniewinnić oskarżonych od stawianego im zarzutu, uznając, iż nie dowiedziono oskarżonym W. i A. M., że posiadane przez nich środki pochodziły z działalności przestępczej T. P.. Ponieważ okoliczności tej nie wykazano, późniejsza wypłata pieniędzy przez A. M. z konta, jako czynność wtórna, nie mogła stanowić odrębnego czynu zabronionego.

Na marginesie zastanawia tylko jedna okoliczność. Prokurator w pewnym momencie prowadzenia postępowania zmienił oskarżonym zarzut na czyn z art. 54 k.k.s. (k. 859). Wydaje się, że w sytuacji, gdy art. 9 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych poddaje wszystkie dochody osoby fizycznej temu podatkowi, a zatem również dochody uzyskane z przewalutowania walut obcych, właściwe byłoby prowadzenie postępowania pod tym

kątem wobec A. M., a o czyn z art. 56 k.k.s. wobec W. M., który deklaracje podatkowe składał, ale nie zawierał w nich dochodów z przewalutowań. Jest to jednak całkiem inny czyn, popełniany nie w chwili wpłaty środków i ich przewalutowania, ale z chwilą uzyskania dochodu i bezskutecznego upływu terminu do złożenia deklaracji podatkowej, zatem zmiana kwalifikacji prawnej była obecnie niemożliwa.

Przechodząc do kwestii wymiaru kar za poszczególne czyny należy stwierdzić, że wbrew zarzutom podniesionym w apelacjach obrońców, jak i w przemówieniach w trakcie rozprawy apelacyjnej, nie można uznać wymierzenia kar grzywny za czyn z art. 258 §1 lub 3 k.k. za błędne. Przypisując oskarżonym działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd był uprawniony takie kary orzec obok kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu odwoławczego orzeczenie takie były dopuszczalne, choć niecelowe. Zorganizowana grupa przestępcza kierowana przez T. P. i P. R. została zorganizowana w celu popełniania przestępstw „papierosowych” i tylko takie popełniała. Dlatego finansowy charakter ich czynów powinny oddawać kary grzywny wymierzone za przestępstwa skarbowe, a nie za czyn z art. 258 k.k. W związku z tym kary grzywny orzeczone za czyn I zostały uchylone, czego konsekwencją było uchycenie kar łącznych grzywny.

Sąd odwoławczy nie podzielił również wymiaru kary pozbawienia wolności za przestępstwo kierowania i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Grupa kierowana przez T. P. i P. R. była dobrze zorganizowana, a podjęte środki ostrożności doprowadziły do tego, że mogła funkcjonować przez wiele lat. Właśnie ta długotrwałość, dobra organizacja działają na niekorzyść oskarżonych. Z drugiej strony średnia wielkość grupy, ukierunkowanie jej na popełnianie przestępstw o charakterze finansowym, czyli nie kierowanych bezpośrednio przeciwko dobrom osobistym ludzi, przemawia za złagodzeniem kar. Nie przekonuje zatem w tym zakresie apelacja prokuratora postulująca podwyższenie kary T. P. za czyn z art. 258 §3 k.k. do 5 lat pozbawienia wolności. Porównanie z karami orzukanymi za udział w innych, podobnych grupach, pozwala na uznanie, iż wymierzone kary są rażąco surowe, choć nie drakońsko surowe, jak argumentowali to obrońcy T. P. i P. R.. Dlatego Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w tej części w ten sposób, że obniżył karę za czyn z art. 258 §3 k.k. wobec T. P. do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a wobec P. R. do 2 lat pozbawienia wolności. Wobec C. T. i D. S., pełniących rolę średniego szczebla w grupie, kary powinny być miarkowane pomiędzy karami wymierzonymi szefom grupy, a zwykłymi uczestnikami grupy. Z drugiej jednak strony obaj ci oskarżeni funkcjonowali w grupie dużo krócej, aniżeli np. Z. D. i D. D.. W ocenie Sądu odwoławczego, oba te elementy równoważą się na tyle, że wszystkim tym oskarżonym należało ukształtować wymiar kary na jednakowym poziomie roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Strony zgodnie wnosiły o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie art. 60 §3 k.k. wobec B. S.. Sąd I instancji przyznał, że przepis ten powinien znaleźć zastosowanie wobec tego oskarżonego, jednak jednocześnie uznał, że zachodzą podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia. Tyle, że w stosunku do czynu z art. 258 §1 k.k. nie zachodziły podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia, wobec czego do tego czynu, znajdowało zastosowanie tylko nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 §3 k.k. Odpowiednik art. 60 §3 k.k. na gruncie prawa karnego skarbowego, czyli art. 36 §3 k.k.s. rzeczywiście funkcjonował w konkurencji z podstawami nadzwyczajnego obostrzenia kary i do tego czynu nie znajdował zastosowania. Natomiast kara za czyn z art. 258 §1 k.k. musiała być wymierzona z nadzwyczajnym złagodzeniem, stąd orzeczono karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda.

Sąd nie podzielił natomiast zarzutów obrazy art. 60 §3 k.k. wobec R. B.. Oskarżony ten w momencie przesłuchania miał już postawione zarzuty udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, organy prowadzące postępowanie miały już informacje o działającej grupie, stąd nie zachodziły podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia kary za ten czyn. Oskarżony wyjawiał natomiast istotne okoliczności dotyczące ilości przewożonych papierosów, stąd znalazło to odzwierciedlenie przy wymiarze za czyn z Kodeksu karnego skarbowego.

Sąd złagodził też karę za udział w zorganizowanej grupie orzeczonej wobec M. K.. Jego udział nie wykroczył poza rolę R. B., stąd nie powinna być mu wymierzana wyższa kara. Dlatego karę tę złagodzono do 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Konsekwencją powyższych zmian kary za przestępstwa z art. 258 §1 i 3 k.k. było uchylenie kar łącznych pozbawienia wolności.

Również kary orzeczone za przestępstwa skarbowe musiały zostać obniżone z uwagi na ponowne ustalenie wysokości należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie. Oczywiście wysokość kar orzeczonych za te przestępstwa nie może ulegać zmianie w proporcji do zmniejszenia wysokości należności publicznoprawnych, gdyż narażenie tych należności na uszczuplenie nie jest jedynym elementem społecznej szkodliwości czynu, ale niewątpliwie zmniejszenie wysokości należności wpływa na zmniejszenie stopnia społecznej szkodliwości i wymaga korekty wysokości orzeczonych kar. Proponowana przez oskarżyciela publicznego kara 3 lat pozbawienia wolności dla T. P. została uznana za zbyt surową, tym bardziej, iż P. R. pełniącemu porównywalną rolę w grupie, kara miałaby nie być podwyższana.

W przypadku T. P. i P. R. (czyn II. części wstępnej zaskarżonego wyroku) zmniejszenie wysokości należności publicznoprawnej nastąpiło z 9,66 mln zł do 7,55 mln zł, czyli o 22%. Dlatego Sąd zmniejszył wysokość orzeczonych za ten czyn z 2 lat do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz z 500 stawek dziennych grzywny do 350 stawek. Sąd nie znalazł podstaw do zmiany wysokości stawki dziennej grzywny zastosowanej wobec każdego z tych oskarżonych, mając na uwadze zarówno granice wymiaru stawki dziennej od 44 zł do 17.560 zł, wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie i kierowniczą rolę oskarżonych w tym przestępstwie. Sąd uwzględnił przy tym zarówno przepis art. 53 §7 k.k.s. określający na gruncie prawa karnego skarbowego okoliczności uwzględniane przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i warunki osobiste, rodzinne oraz majątkowe oskarżonych, uwzględniające korzyści uzyskane z przestępstwa skarbowego.

Wobec C. T. wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie uległa zmniejszeniu z 3,99 mln zł do 1,86 mln zł, czyli o 53%. W związku z tym Sąd odwoławczy uznał za konieczne obniżenie kar orzeczonych za czyn III z roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz z 300 stawek dziennych do 200 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej ustalonej przez Sąd I instancji pozostała niezmieniona, z uwagi na to, że stawka ta dalece odbiega od górnej granicy, wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie była wielka, a rola oskarżonego w grupie znaczna, choć nie kierownicza. Także i w tym przypadku Sąd uwzględnił przy tym zarówno przepis art. 53 §7 k.k.s. określający na gruncie prawa karnego skarbowego okoliczności uwzględniane przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i warunki osobiste, rodzinne oraz majątkowe oskarżonych, uwzględniające korzyści uzyskane z przestępstwa skarbowego.

D. S. zmniejszono wartość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie z 3,35 mln zł do 1,37 mln zł, a więc blisko o 60%. Musiało to spowodować obniżenie kar wymierzonych za czyn V. z roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz z 300 do 200 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej ustalonej przez Sąd meriti na 200 złotych pozostała niezmieniona z uwagi na to, że stawka ta dalece odbiega od górnej granicy, wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie była wielka, a rola oskarżonego w grupie znaczna, choć nie kierownicza. Również wobec D. S. Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw by zmienić wysokość stawki dziennej, jeśli należy się uwzględnić stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości majątkowe, rodzinne i osobiste sprawcy, jak również wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa.

Wysokość należności publicznoprawnej przypisanej B. S. na 4,12 mln zł skorygowano do 1,94 mln zł, czyli zmniejszona o 52%, co spowodowało obniżenie wysokości kar orzeczonych za czyn VI. z roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności do 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz z 250 do 200 stawek dziennych grzywny. Sąd obniżył natomiast wysokość stawki dziennej z 200 do 100 złotych, uwzględniając podrzędną rolę oskarżonego w popełnieniu przestępstwa.

Wysokość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie przypisanych Z. D. Sąd obniżył z 3,08 mln zł do 2,23 mln zł, co skutkowało obniżeniem kar orzeczonych za czyn XII. z roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności do roku pozbawienia wolności oraz z 250 do 200 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej grzywny nie uległa zmianie z uwagi na to, że dotychczasowa znacznie odbiegała od górnej granicy, a oskarżony mimo, że

pełnił podstawową rolę nabywcy i przewoźnika papierosów, trudnił się tym procederem długo, uzyskując stałe źródło dochodów.

D. D. Sąd zmniejszył wysokość przypisywanych należności z 1,04 mln zł do 766 tys. zł, a w konsekwencji obniżył wysokość kar orzeczonych za czyn XIII. z roku pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny do 8 miesięcy pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny. Za czyn XIV. wysokość należności publicznoprawnych uległa zmniejszeniu z 63 tys. zł do 34 tys. zł, a w ślad za tym obniżona została kara grzywny z 50 stawek dziennych grzywny do 30 stawek.

R. B. zmniejszono wysokość przypisywanych należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie z 3,34 mln zł do 1,37 mln zł, a wysokość kar uległa obniżeniu z 10 miesięcy do 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z 80 do 60 stawek dziennych grzywny.

M. K. przypisywano należności publicznoprawne narażone na uszczuplenie w wysokości 292 tys. zł, które skorygowano do 222 tys. zł, czyli o 24%, czego konsekwencją było obniżenie kary pozbawienia wolności z 10 miesięcy pozbawienia wolności do 3 miesięcy oraz z 80 do 40 stawek dziennych grzywny. W przypadku M. K. dodatkowo znaczenie miało przejście z kwalifikacji z art. 65 §1 k.k.s. jako podstawy wymiaru kary na art. 65 §3 k.k.s., który dopiero w warunkach nadzwyczajnego obostrzenia nakazywał wymierzenie kary pozbawienia wolności w wysokości od 1 miesiąca.

Wymierzenie nowych kar jednostkowych spowodowało konieczność orzeczenia nowych kar łącznych pozbawienia wolności i kar grzywny. Jako podstawę wymiaru kary, Sąd wskazał przepis art. 39 §2 k.k.s., który stanowi, że w razie zbiegu przestępstwa powszechnego z przestępstwem skarbowym, kary łączne wymierza się na podstawie Kodeksu karnego skarbowego, stąd ten przepis wyłączył stosowanie art. 85 i 86 k.k. jako podstawy wymiaru kary łącznej. Żadna z górnych granic kary łącznej nie przekraczała granic określonych w art. 39 §1 k.k.s.

T. P. Sąd wymierzał karę łączną w oparciu o kary jednostkowe:

- 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn I.,
- roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn II.,

co oznacza, że granice kary łącznej pozbawienia wolności wynosiły od 2 lat i 3 miesięcy do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Średnia kara równie odległa od dolnej i górnej granicy kary łącznej wyniosła 3 lata pozbawienia wolności. Zważywszy na zbieżność czasową przestępstw i związek funkcjonalny między nimi z jednej strony oraz różnorodność dóbr, w które godziły oba czyny, z drugiej strony, należało uznać za zasadną karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Z uwagi na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności, brak było podstaw do rozważania warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Kara grzywny za czyn II. podlega odrębnemu wykonaniu. Ponieważ Sąd odwoławczy zmienił kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego, nie było możliwości uwzględnienia apelacji prokuratora w części dotyczącej wymiaru kary łącznej.

P. R. wymierzono:

- za czyn I. karę 2 lat pozbawienia wolności,
- a za czyn II. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 350 stawek dziennych grzywny po 300 złotych każda.

Granice kary łącznej pozbawienia wolności wyznaczyły kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem obie te granice były o 3 miesiące mniejsze niż w przypadku T. P.. Dlatego orzeczona wobec P. R. kara łączna pozbawienia wolności wyniosła 2 lata i 9 miesięcy pozbawienia wolności, co zważywszy na zbieżność czasową przestępstw i związek funkcjonalny między nimi z jednej strony oraz różnorodność dóbr, w które godziły oba czyny, z drugiej strony, należało uznać za uzasadnione. Także i w tym przypadku brak było podstaw

do rozważania warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Kara grzywny za czyn II. podlega odrębnemu wykonaniu.

Wobec C. T. orzeczono następujące kary:

- za czyn I. roku i 3 miesiące pozbawienia wolności,
- za czyn III. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,
- za czyn IV. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

w związku z czym granice kary łącznej pozbawienia wolności kształtowały się na rok i 3 miesiące oraz 2 lata i 6 miesięcy. Średnia kara wyniosła rok i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Zważywszy na okoliczności wskazane powyżej, ale i na fakt, że oskarżony popełnił jedno więcej przestępstwo godzące w wiarygodność dokumentów należało wymierzyć mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Z racji swojej wysokości kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wobec C. T. mogła zostać warunkowo zawieszona. Należało mieć jednak na uwadze, że w przypadku sprawcy działającego w warunkach art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s., warunkowe zawieszenie wykonania kary może być stosowane wyłącznie w wyjątkowym wypadku, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami. Oznacza to, że regułą jest niestosowanie środka probacyjnego do kary pozbawienia wolności wobec sprawcy działającego w warunkach art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. W przypadku C. T. nie zaistniały żadne okoliczności, które by przekonały Sąd odwoławczy, iż zaistniał szczególny wypadek. Zarówno rola średniego szczebla w grupie, jak i karalność za podobny czyn popełniony w Niemczech w trakcie trwania postępowania w tej sprawie, przekonały, iż nie zaistniał szczególny przypadek, a zatem brak było podstaw do stosowania środka probacyjnego. Kara grzywny za czyn III. podlega odrębnemu wykonaniu.

D. S. wymierzono kary za dwa czyny:

- za czyn I. karę roku i 3 miesiące pozbawienia wolności,
- a za czyn V. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych.

Oznacza to, że kara grzywny podlega odrębnemu wykonaniu, ale może zostać orzeczona kara łączna pozbawienia wolności w granicach od roku i 3 miesiące pozbawienia wolności do 2 lat i miesiąca pozbawienia wolności. Średnia kara równie odległa od dolnej i górnej granicy kary łącznej wyniosła rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności i taką też karę Sąd odwoławczy uznał za stosowną, biorąc pod uwagę zbieżność czasową przestępstw i związek funkcjonalny między nimi z jednej strony oraz różnorodność dóbr, w które godziły oba czyny, z drugiej strony. Wysokość kary łącznej pozbawienia wolności pozwalała na rozważenie zastosowania warunkowego zawieszenia jej wykonania, ale również i w tym przypadku należało mieć na uwadze, że oskarżony działał w warunkach art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. W przypadku D. S. nie zaistniały żadne okoliczności, które by przekonały Sąd odwoławczy, iż zaistniał szczególny wypadek. Zarówno rola średniego szczebla w grupie, jak i karalność za podobny czyn popełniony w Niemczech nie przekonały Sądu o potrzebie zastosowania środka probacyjnego. Zmiana granic kar jednostkowych uniemożliwiła uwzględnienie w tym zakresie apelacji prokuratora skierowanej tylko przeciwko wymiarowi kary łącznej.

B. S. wymierzono kary:

- za czyn I. karę 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda,
- za czyn VI. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda.

W tym przypadku to kara pozbawienia wolności podlega odrębnemu wykonaniu. Z uwagi na jej wysokość konieczne było rozważenie zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. Także i w tym przypadku należało mieć na uwadze przepis art. 41a §1 k.k.s. Należało jednak dostrzec i tę okoliczność, że rola oskarżonego w grupie była podrzędna. Zastosowanie wobec niego znalazło nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 §3 k.k., gdyż przyczynił się w znacznym stopniu do wyjaśnienia mechanizmów funkcjonowania grupy. Oznacza to, że jego stopień zaangażowania

w przestępczość zorganizowaną jest na tyle niewielki, iż można osiągnąć cele kary bez stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. Dlatego, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, oddając oskarżonego pod obligatoryjny dozór kuratora. Przy wymiarze kary łącznej grzywny, Sąd uwzględnił działanie społecznie pożądaną, jakim jest ujawnienie działania grupy i uznał, że pełna absorpcja będzie wystarczająca do uzyskania celów kary. Zmodyfikowany wniosek apelacji prokuratora został uwzględniony w całości.

Wobec Z. D. orzeczono następujące kary:

- za czyn I. roku i 3 miesiące pozbawienia wolności,
- za czyn XII. kary roku pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych.

Kara grzywny za czyn XII. podlegała zatem odrębnemu wykonaniu, natomiast kara łączna pozbawienia wolności musiała zostać wymierzona w granicach od roku i 3 miesiące do 2 lat i 3 miesiące. Uwzględniając związek czasowy, funkcjonalny między przestępstwami oraz różnorodność dóbr, w które te przestępstwa godziły Sąd orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na wysokość kary łącznej pozbawienia wolności Sąd rozważał zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zważywszy na niską pozycję, którą oskarżony zajmował w grupie – nabywcy i przewoźnika papierosów, ujawnienie skali procederu kupna i przewozu papierosów, które nie były znane organom ścigania, Sąd uznał, że do osiągnięcia celów kary wystarczające będzie zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, w związku z czym zastosował ten środek probacyjny, oddając oskarżonego pod obligatoryjny dozór kuratora. Zmiana granic kar jednostkowych uniemożliwiła uwzględnienie w tym zakresie apelacji prokuratora skierowanej tylko przeciwko wymiarowi kary łącznej.

D. D. orzeczono następujące kary:

- za czyn I. karę roku i 3 miesiące pozbawienia wolności,
- za czyn XIII. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,
- za czyn XIV. karę 30 stawek dziennych po 200 złotych.

Oskarżonemu należało orzec dwie kary łączne: od roku i 3 miesiące pozbawienia wolności do roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz od 150 do 180 stawek dziennych grzywny po 200 złotych. Sąd uznał, że zważywszy na zbieżność czasową przestępstw i związek funkcjonalny między nimi z jednej strony oraz z drugiej strony na różnorodność dóbr, w które godziły oba czyny, zasadne będzie wymierzenie kar łącznych roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 170 stawek dziennych grzywny po 200 złotych. Wysokość kary łącznej pozbawienia wolności pozwalała na rozważenie zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary, chociaż i w tym przypadku zachodził szczególnie przypadek z art. 41a §1 k.k.s. Sąd uznał jednak, że z uwagi na niski poziom udziału w grupie – nabywcy i przewoźnika papierosów, szczerze ujawnienie skali procederu, dla osiągnięcia celów kary i uniknięcia dalszego zaangażowania w przestępczość zorganizowaną wystarczające będzie zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres 4 lat próby i oddanie pod obligatoryjny dozór kuratora.

R. B. orzeczono:

- za czyn I. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
- za czyn XV. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny po 100 złotych.

Kara jednostkowa grzywny podlega zatem odrębnemu wykonaniu, natomiast kara łączna pozbawienia wolności musiała zostać wymierzona w granicach od 10 miesięcy do roku i 6 miesięcy. Kierując się okolicznościami związanymi z podobieństwem czasowym i związkiem funkcjonalnym między przypisanymi przestępstwami, ale i różnorodnością dóbr, w które godziły. Sąd orzekł karę łączną roku pozbawienia wolności. Ponieważ prokurator nie

zaskarżył wyroku na niekorzyść oskarżonego, dotychczas stosowane warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności oraz dozór kuratora zostały odniesione do nowo orzeczonej kary łącznej.

M. K. orzeczono kary:

- za czyn I. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn XVII. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 stawek dziennych grzywny po 100 złotych.

Kara grzywny podlega zatem odrębnemu wykonaniu. Kara łączna pozbawienia wolności musiała zaś zostać wymierzona w granicach od 10 miesięcy do roku i miesiąca pozbawienia wolności. Ponieważ nie zachodziły przesłanki ani do pełnej kumulacji, ani pełnej absorpcji, orzeczono karę łączną roku pozbawienia wolności. Wobec M. K., któremu warunkowo zawiesił wykonanie kar Sąd I instancji, odniesiono orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu pod dozór kuratora do nowo orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Wobec warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności wobec B. S., Z. D. i D. D., dotychczasowe zaliczenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kar łącznych pozbawienia wolności zostało zastąpione zaliczeniem na poczet kar grzywny.

Dlatego na podstawie art. 437 §2 k.p.k. Sąd Apelacyjny w Szczecinie, nie znajdując podstaw nakazujących wyjście poza granice zaskarżenia, uwzględniając częściowo apelacje obrońców oskarżonych, zmienił wyrok w ten sposób, że:

a. co do oskarżonych T. P. i P. R.:

1. uchylił wymierzone im kary łączne pozbawienia wolności i kary grzywny,
2. za czyn I na podstawie art. 258 §3 k.k. wymierzył T. P. karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a P. R. – karę 2 lat pozbawienia wolności, uchylając kary grzywny orzeczone za ten czyn,
3. w opisie czynu zarzucanego w punkcie II części wstępnej, w miejsce zwrotu „współdziałał we wprowadzeniu na polski obszar celny”, wprowadził zwrot „nabył wprowadzone na polski obszar celny”, ustalił ilość papierosów przywiezionych do S. przez M. B. na 21 000 000, zwrot „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 470 289 zł, w tym cło 549 504 zł, podatek akcyzowy 3 816 000 zł, podatek VAT 1 170 290,88 zł, co stanowi wielką wartość”, zastąpił sformułowaniem „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 4 549 621 zł, w tym cło 549 504 zł, a podatek akcyzowy 4 000 117 zł”; zwrot „na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł, co stanowi wielką wartość”, zastąpił sformułowaniem „na kwotę nie mniejszą niż 2 232 813 zł, w tym cło 305 856 zł, a podatek akcyzowy 1 926 957 zł”, zaś zwrot „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 1 044 489,60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809,60 zł, co stanowi dużą wartość”, zastąpił sformułowaniem „w łącznej wysokości nie mniejszej niż 766 240 zł, w tym cło 103 680 zł, a podatek akcyzowy 662 560 zł”, zwrot „przy czym łącznie jest to co najmniej 37 000 000 sztuk papierosów, a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych nie mniej niż 9 661 528,80 zł w tym cło 959 040 zł, podatek akcyzowy 6 660 000 zł, podatek VAT 2 042 488,80 zł, co stanowi wielką wartość” zastąpił sformułowaniem „przy czym jest to co najmniej 36 800 000 sztuk papierosów, a narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych wyniosło nie mniej niż 7 548 674 zł, w tym cło 959 040 zł, akcyza 6 589 634 zł, co stanowi wielką wartość”, z kwalifikacji prawnej eliminuje „w zb. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §1 k.k.s.”, a wymierzone za ten czyn kary obniżył T. P. i P. R. do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 350 stawek dziennych grzywny po 300 złotych,
4. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył T. P. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, a P. R. – 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności,

b. co do oskarżonego C. T.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku, obniżył karę pozbawienia wolności do roku i 3 miesięcy, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie III części wstępnej wyroku wyeliminował wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach:

- na początku kwietnia 2009r. ustalił na 15 693 zł,
- w dniu 9 kwietnia 2009r. ustalił na 9 820 zł,
- w okresie od 9 kwietnia 2009r. do 9 maja 2009r. ustalił na 78 464 zł,
- w dniu 16 lub 17 listopada 2008r. ustalił na 10 903 zł,
- w dniu 5 czerwca 2009r. ustalił na 29 424 zł,
- w czerwcu 2009r. ustalił na 1 224 038 zł,
- w dniu 14 października 2009r. ustalił na 26 442 zł,
- w dniu 14 grudnia 2009r. ustalił na 15 693 zł,
- w okresie od czerwca do 14 grudnia 2009r. ustalił na 78 464 zł,
- łączną wysokość cła narażonego na uszczuplenie tym czynem ustalił na 201 596 zł, akcyzy – na 1 661 741 zł, a sumę należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie – na 1 863 337 zł,

4. czyn ten zakwalifikował z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., jako podstawę wymiaru kary wskazał art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniżył do 10 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

c. co do oskarżonego D. S.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku obniżył karę pozbawienia wolności do roku i 3 miesięcy, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie V części wstępnej wyroku wyeliminował wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy oraz cła narażonych na uszczuplenie przy poszczególnych zachowaniach, a łączną wysokość cła narażonego tym czynem na uszczuplenie ustalił na 143 770 zł, akcyzy na 1 224 038 zł, zaś sumę należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie ustalił na 1 367 808 zł,

4. czyn ten zakwalifikował z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a jako podstawę wymiaru kary wskazał art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniżył do 10 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d. co do oskarżonego B. S.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku, przy zastosowaniu art. 60 §3 k.k., wymierzył karę 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie VI części wstępnej wyroku wyeliminował wartości narażonego na uszczuplenie podatku VAT i sumy należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach w dniach 20 marca 2009r., 5 maja 2009r. ustalił na po 15.693 zł, przy zachowaniach polegających na przygotowaniu papierosów wywożonych do Niemiec przez R. B. wysokość akcyzy ustalił na 1 224 038 zł i ustalił, że łączna wartość narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych wynosi: 183 052 zł cła i 1 766 689 zł akcyzy,
4. czyn ten zakwalifikował z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. oraz w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a jako podstawę wymiaru kary wskazał art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a karę za ten czyn obniżył do 10 miesięcy pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych,
5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył karę łączną 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych,
6. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,
7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 08.04.2010 r. do 9.11.2010 r. zaliczył na poczet kary grzywny,

e. co do oskarżonego Z. D.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,
2. karę orzeczoną za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej obniżył do roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, uchylając karę grzywny orzeczoną za ten czyn,
3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XII części wstępnej wyroku zwrot „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 3 081 244,32 zł, w tym cło 305 856 zł, podatek akcyzowy 2 124 000 zł, podatek VAT 651 388,32 zł” zastąpił zwrotem „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 2 232 813 zł, w tym cło 305 856 zł, a podatek akcyzowy 1 926 957 zł”,
4. wymierzoną za ten czyn karę obniżył do roku pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,
5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
6. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, oddając oskarżonego pod dozór kuratora,
7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17.03.2011 r. do 13.05.2011 r. zaliczył na poczet kary grzywny,

f. co do oskarżonego D. D.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. za czyn zarzucony w punkcie I części wstępnej wyroku obniżył karę pozbawienia wolności do roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, uchylając karę grzywny wymierzoną za ten czyn,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XIII części wstępnej wyroku zwrot „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 1 044 489,60 zł, w tym cło 103 680 zł, podatek akcyzowy 720 000 zł, podatek VAT 220 809,60 zł” zastąpił zwrotem „przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych na kwotę nie mniejszą niż 766 240 zł, w tym cło 103 680 zł, a podatek akcyzowy 662 560 zł”,

4. wymierzoną za ten czyn karę obniżył do 8 miesięcy pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,

5. w opisie czynu zarzucanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku zwrot „na kwotę co najmniej 63 642 zł, w tym cło 1 936 zł, podatek akcyzowy 49 177 zł, podatek VAT 12 529 zł” zastąpił sformułowaniem „cła w wysokości 1 936 zł i podatku akcyzowego w wysokości 32 301 zł”, a ilość stawek dziennych grzywny orzeczonych za ten czyn obniżył do 30,

6. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył kary łączne roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 170 stawek dziennych grzywny po 200 złotych,

7. na podstawie art. 41a §1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 i 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, oddając oskarżonego pod dozór kuratora,

8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okres pozbawienia wolności od 25.02.2011 r. do 26.02.2011 r. na poczet kary grzywny,

g. co do oskarżonego R. B.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. uchylił karę grzywny wymierzoną za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku,

3. w opisie czynu zarzuconego w punkcie XV części wstępnej wyroku wyeliminował wysokości podatku VAT narażone na uszczuplenie, jak również wysokości cła i akcyzy wyliczone za poszczególne zachowania wchodzące w skład przypisanego przestępstwa, ustalił wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie na 1 224 038 zł, a wartość łączną należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie na 1 367 808 zł,

4. czyn ten zakwalifikował z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s., a na podstawie art. 65 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu za ten czyn karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 stawek dziennych grzywny po 100 złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył karę łączną roku pozbawienia wolności,

6. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora odniósł do kary orzeczonej w punkcie poprzednim,

h. co do oskarżonego M. K.:

1. uchylił orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

2. uchylił karę grzywny orzeczoną za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku, a karę pozbawienia wolności wymierzoną za ten czyn obniżył do 10 miesięcy,

3. w opisie czynu zarzucanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku wyeliminował wysokości podatku VAT narażone na uszczuplenie, ustalił wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie przy zachowaniach popełnionych w dniach 18 lutego 2008r., 25 marca 2008r. i 31 marca 2008r. na kwotę po 11 706 zł, łączną wysokość akcyzy narażonej na uszczuplenie na 193 518 zł, a wartość łączną należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie na 222 548,4 zł,

4. czyn ten zakwalifikował z art. 65 §3 k.k.s. w zb. z art. 91 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s., a na podstawie art. 65 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 38 §1 pkt 3 k.k.s. wymierzył mu za ten czyn karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 40 stawek dziennych grzywny po 100 złotych,

5. na podstawie art. 39 §2 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności,

6. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora odniósł do kary orzeczonej w punkcie poprzednim,

i. oskarżonych W. i A. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego im czynu, a kosztami procesu w tej części obciążył Skarb Państwa,

W pozostałym zakresie Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 636 §1 i art. 633 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3, 4 i 5, art. 3 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych od ponoszenia wydatków za postępowanie w częściach ich dotyczących, ani do zwolnienia od opłaty. W przypadku oskarżonych, którym wymierzono dwie kary, opłata naliczana była od tej kary, która była przedmiotem zaskarżenia.

(A. Wiśniewski) (M. Żelazowski) (G. Chojnowski)